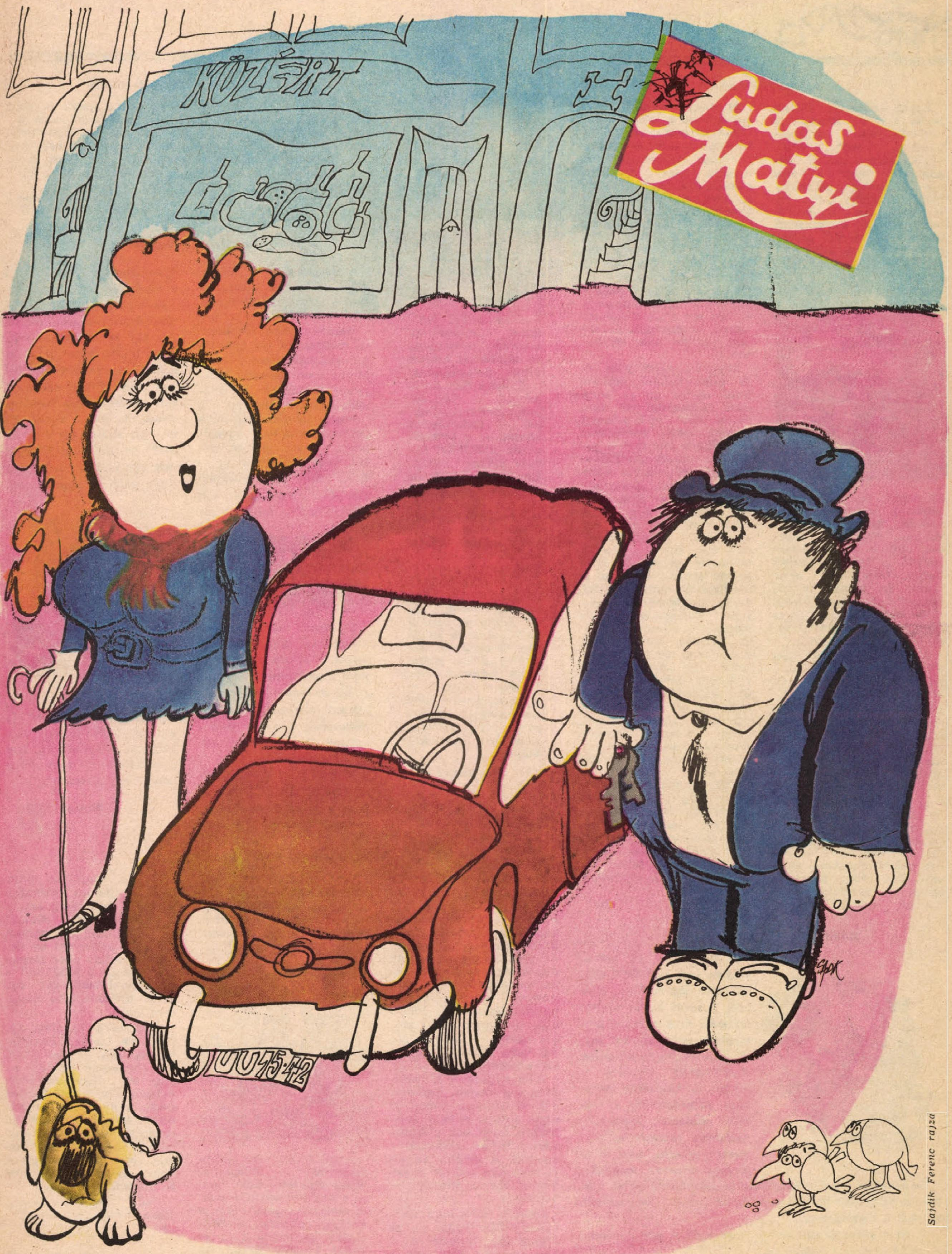
XXIX. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. NOVEMBER 15.

Sajdik Ferenc rajza

– Eddig koplaltunk, hogy autónk legyen, eztán koplalhatunk, hogy beleférjünk!

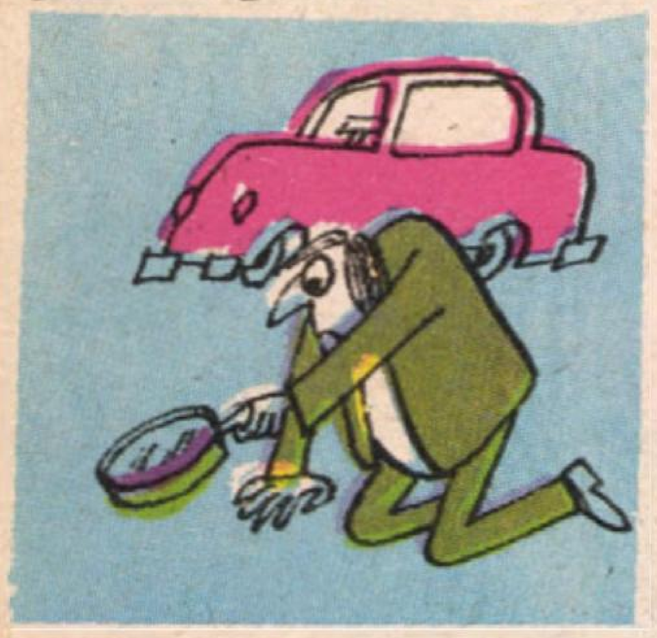

KEDVES LUDAS!

TÁBLAVADÁSZAT

Egyre szélesebb körben hódít egy új sportág: a táblavadászat. Autósok játsszák, főként éjszaka, vidéki városokban. A feladat az, hogy a város egy pontjáról elindulva, meg kell találni a Pest felé vezető utat. Ez látszólag roppant egyszerűnek tűnik: csak rá kell pillantani az útjelző táblára, s az gondosan eligazít mindenkit.

Egyetlen nagy gond csupán: megtalálni ezeket a

táblákat. Az irányjelző táblának, ennek a nemes vadnak, különös szokásai vannak. Éjszakára teljesen eltűnik valami ismeretlen, felkutathatatlan helyre. Lehet, hogy nászi táncát űzi valahol a városszéli réten, lehet, hogy élelem után kódorog, az is lehet, hogy csapatostul inni jár a közeli folyóra.

Az is lehet, hogy az éjjel annyira keresett tábla nappal sincs meg (erre enged következtetni az, hogy eltévedtünk mi már fényes nappal is Csepel-szigetén, útbaigazító táblák hiányában), de nappal valahogy nem is hiányzik annyira, mert ha az autós szerencséjére öreganyámnak szólítja valamelyik járókelőt, az szívesen megmagyarázza, merre vegye az útját, ha haza akar találni. Ám éji órán élő lelket találni egy vidéki városban, olyat, aki útba tud igazítani, szinte a lehetetlenséggel határos.

Mi marad megoldásként? Addig kering, koröz, kóvályog az az autós, végig próbálgatva a város szinte valamennyi utcáját, míg az egyiken csak nyomára bukkan egy megbízható útjelzőnek. Ez egy izgalmas, áloműző játék, magam is többször részt vettem már benne, mint jámbor utas, drukkolva a gépkocsivezetőnek, hogy legalább a harmadik próbára sikerüljön jó útra térnie. Emlékezetes szép táblavadászaton vettem így részt Zalaegerszegen, Szegeden, s az ország számos más városában.

Legutóbb egyik jeles ifjú színészünkkel próbáltunk eljutni az éj leple alatt Szombathelyről Sárvárra. Nem volt könnyű feladat. Némi keresgélés, valamint a fák mohos oldalának megvizsgálgatása után, rátértünk a város közepén egy útra, amely hitünk szerint az áhított cél felé vezetett. Egy kicsit zavart az, hogy már rég elhagytuk Szombathelyt, meg még egy-két falut is utána, de még mindig nem jelezte semmi, hogy az a bizonyos út, amelyen haladunk, tulajdonképp hova vezet. Szerencsénk volt: mégis csak eljutottunk rajta Sárvárra. Könnyű volt a dolgunk, mert a szóban forgó ifjú színész főhőse volt egy folytatásos magyar kalandfilmnek, ott tanulta el azt a bámulatos szimatot, leleményességet, gyors helyzetfelismerést, amelynek segítségével a jelzetlen úton is célhoz tudott érni.

Van azonban néhány autós még az országban, aki eddig, önhibáján kívül, nem játszott magyar kalandfilmben főszerepet, az ő kedvükért nem ártana több irányjelző táblát elhelyezni vidéki városaink utcáira.

(r)

RAKODÁS A BELVÁROSBAN

A Váci utca 42. számú házban van a PIÉRT Vállalatnak egy raktára, ahol igen gyakori a ki- és berakodás. Ez a művelet természetesen a járdán zajlik, zavarva a gyalogosok közlekedését. Ilyenkor a járdán a különféle nagyságú papírdobozok és ládák szanaszét hevernek, valóságos csatatér a környezet, mintha nem is a főváros szívében lennénk.

De érdemes a raktárhelyiséget is szemügyre venni. Hatalmas üvegfalak mögött papírdoboz-hegyek tornyosulnak egészen a mennyezetig.

— Nem tűzveszélyes ez? — merül fel a ház lakóiban, és talán nem is alaptalanul!

Erre szeretnénk választ kapni a PIÉRT-től.

(f. i.)

EGYENES VAN — GÖRBE NINCS

Kályhacsövet keresek már hetek óta. Kapnék is, de csak egyeneset, görbe cső, azaz könyökcső sehol sincs a környékünkön. Kaphatnék valami szakmai felvilágosítást arra az illetékesektől, hogyan szereljem össze a kályhámat könyökcső nélkül? Felvilágosítás helyett, persze, azzal is megelégszünk, ha sürgősen szállítanak nekünk könyökcsöveket!

Gurbán Jánosné
Ózd II., Zrínyi út 59.

KELENFÖLDI GYÓGYSZERTÁR

(A címzett válaszol)

A kelenföldi patikával kapcsolatos cikkükre válaszolva, az alábbiakat hozzuk szíves tudomásukra: A kelenföldi lakótelepen létesülő gyógyszertárak közül — tudomásunk szerint — a közeljövőben a FŐBER beruházásában megkezdődik az Etele út környéki gyógyszertár felépítése. A Tétényi úti kórház rendelőintézetében néhány nappal ezelőtt kapta meg vállalatunk azt a helyiséget, amelyet kisegítő gyógyszertár céljára berendezhetünk. Az ott szükséges kisebb átalakítások, a helyiség berendezése, illetőleg ahhoz szükséges bútorzat előállítása után, a gyógyszertárat előreláthatólag legkésőbb 1974. február havában megnyithatjuk.

Rázsó István
igazgató
Fővárosi Tanács
Gyógyszertári
Központja

„GYÓGYÁLLOMÁS"

Mezőkövesden jártam, hogy reumámat megáztassam a „Zsóri" gyógyfürdőben.

Hazafelé jövet autóbuszra szálltam és így utaztam a vasútállomásra, mely Mezőkövesd várossá válásának tiszteletére új, modern arculatot öltött.

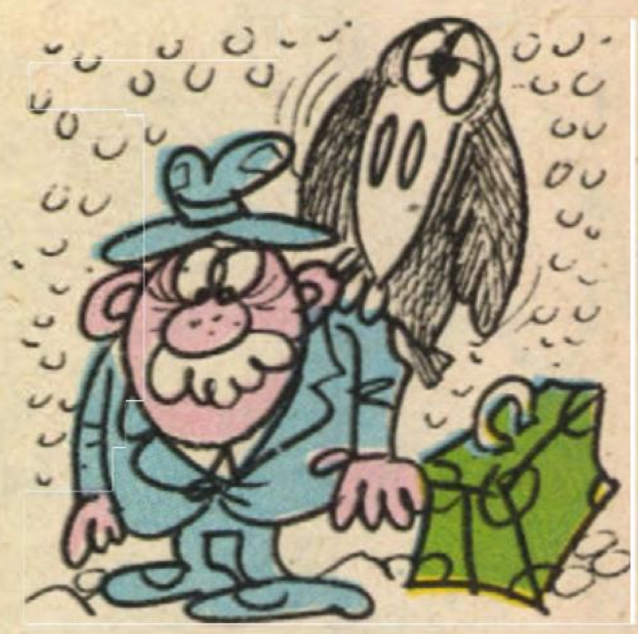
Fájós lábammal először a peronon akartam megpihenni, de ott egyetlen széket, vagy padot sem találtam. Erre be akartam menni a váróterembe, ám ajtaján ezt a feliratot találtam:

„IDEGENEKNEK TILOS A BEMENET!
Váróterem és pénztár az állomás mögött, az út túlsó oldalán van!"

Hitetlenül néztem körül, s méltatlankodásomnak kifejezést adtam az egyik vasúti tisztviselő előtt, aki a következőket válaszolta: „Uram, még arról sem gondoskodtak, hogy a dolgozóknak egy zuhanyozó álljon a rendelkezésére!"

Megkerültem az állomást, és kb. 50 méter távolságban, a közút túlsó oldalán, megpillantottam egy kis földszintes épületet. Itt volt a váróterem és a pénztár.

Ez elgondolkoztatott. Mezőkövesdre sok beteg ember jár, aki az állomáson szeretne leülni és azt se az új épületben, se előtte nem teheti meg. Ötven méterről kell elősántikálnia mindenkinek, ha jön a vonat. És mi van akkor, ha esik az eső? Az állomásépületnek még egy pici fedett terasza sincs, ahol az utasok meg-

húzódhassanak. Állva és sokszor ázva-fázva kell várniuk a beszállásig. Egy gyógyfürdőnek hogy lehet ilyen vasútállomása?

Menner Ödön
Szendrő

FULLADJ MEG VAGY FIZESS!

Mai úgy, de júliusban kezdődött. Egy délelőtt Ráckevéről Tassra utaztam a Ráckeve „géphajóval" (magyarul: vízibusz). A hajó — nyári szokás szerint — zsúfolásig megtelt. Az utasok egymás hegyén-hátán szorongtak az „utasteremben", (jóval a megengedett létszámon felül!) ahol — szintén nyári szokás szerint — fullasztó hőség volt. (Minden ablakot zárva tartottak.)

Több útitársam kívánságára, s a magam józszántából, ki akartam nyitni az egyik billenő-ablakot, amelyikhez én álltam a legközelebb. Sajnos, az ablak — amelyet a később felvett jegyzőkönyv szerint is nehezen lehetett kinyitni — betört.

Ezért a következő állomáson, Dömsödön — az utasok nagy örömére — jó háromnegyed órát állt a hajó, amíg a hajóvezető felvette a jegyzőkönyvet. Hiába mutattam meg neki, hogy az ablak egyik vezetősínében nem volt vezetőcsap, a másik vezetősínben pedig egy kapupánt-csavart találtam. (Van tanúm!)

Azzal érvelt, hogy az ablaknyitást — éppen az előbb említett okok miatt — a hajó személyzete szokta elvégezni. Sajnos, ezt az érvelést képviseli a MAHART jogtanácsosa, s az I—III. kerületi Bíróság is.

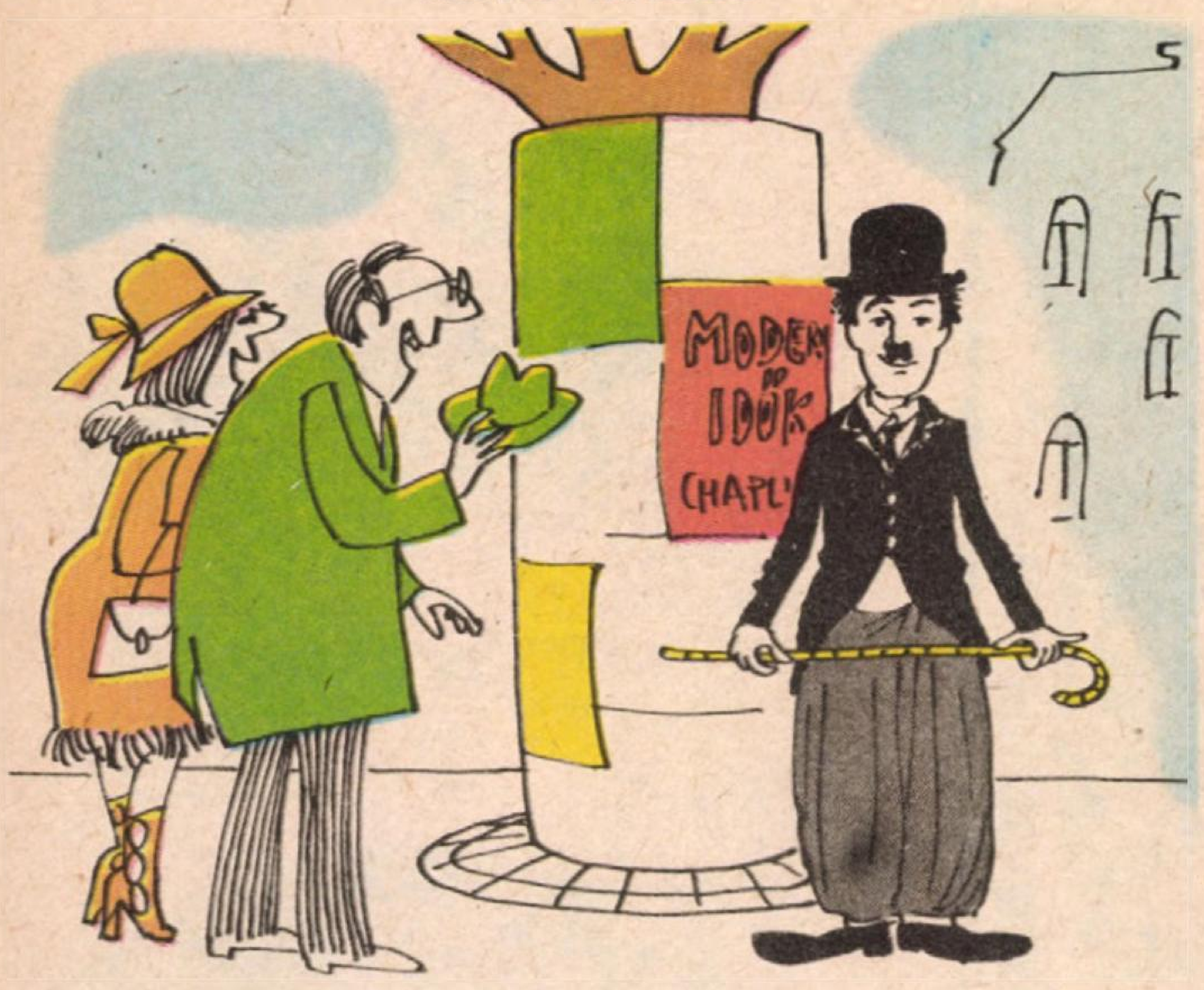
Nem értem, hogy én, aki már számtalanszor kinyitottam a vonat, az autóbusz, a villamos különböző ablakait, és bizony annak a hajónak azt az ablakát is, miért ne nyithattam volna ki akkor azt az ablakot, s miért akar engem megbüntetni a MAHART a saját mulasztásáért? (Az ablak nyitását tiltó felirat nem volt!)

Igen, büntetni akar, hiszen 646 (azaz: hatszáznegyvenhat) forintot akarnak bevasalni rajtam az alig egy négyzetméternyi üvegért. Ebből az összegből pedig az üveg és a munkadíj legfeljebb 100 forintot tehet ki. A többi nyilván bírság, mert garázda módon levegőhöz szerettem volna segíteni útitársaimat és magamat.

Vagy talán a levegő nincs benne a menetdíjban?

Tóth Ferenc tanár
Bp. III., Solymár u. 10.
VIII. em. 47.

KEDVES ISMERŐS

– Jó napot kívánunk. Régen láttuk errefelé!

SZÜLŐI AGGODALOM

– Nem tudod, meddig tart még a tévében a „Salto mortale”-sorozat?

ÁLLANDÓ KONTROLL

NYILATKOZAT

– A legfontosabb célunk: a társadalmi problémák felszámolása.

(„The Christian Science Monitor” USA)

KÖLTŐI ÉLETKÉP, ÚJ FORDULATTAL

A főváros közepén kurta kocsma. Nem oda rúg ki, hanem ott rúg be számos személy. Meg is nézhetné magát, aki oda bemerészkedne, amikor az éj közeleg.

Az éjszaka közeledik, a környék dolgozó társadalma lecsendesedik, pihen többek között a Komp elvtárs is, a lakógyűlésen kikötötték, hogy lehalkítják rádió- és tv-készülékeiket, eleget téve a szocialista együttélés szabályainak.

De a kocsma bezzeg hangos, szöges ellentétben az érvényben levő csendrendelettel, amelyet a tanács, a lakóbizottság és a Hazafias Népfront többszöri felhívása ellenére is megszegnek. Munkálkodik a cimbalmosból gitárossá átvedlett fiatalember, szinte reng belé az ablak a házkezelőség legnagyobb bánatára.

Gebinesné aranyvirág, ide a legjobbik borát, vén legyen, mint a nagyapám és tüzes, mint ifjú babám, ellenesetben beadvánnyal fordulok a kereskedelmi felügyelethez (V. Vigadó utca 1.) vagy a Kerületi Vendéglátóipari Vállalathoz (XXIII. Bürü utca 7.) vagy az Élelmiszeripari Bacillusgazda Intézethez (V. Biblia utca 2.). hogy szálljanak ki és fokolják le.

Húzd rá krisztusszakállú beategyüttes, pengesd jobban, eltáncolom a társadalmi tulajdon megkárositásával és harácsolással szerzett pénzemet, kitáncolom azt a nagy magyar lelkemet, amellyel oly gyakran szok foglalkozni a televízió népszerű bűnügyi adása.

Bekopognak az ablakon, egy teenager lakótárs, egyébként KISZ-aktíva tisztelettel kéri, hogy csendesebben vigadjon a vendéglátóipari üzemegység nagyrabecsult fogyasztó közönsége, ugyanis szóban forgó leányzó édesanyját a körzeti orvos betegállományba helyezte és a zajártalom a legnagyobb mértékben befolyásolja gyógyulását, ami főleg a munkanap kiesés szempontjából jelentős.

Ördög bújjék a kedves mamádba, te pedig menj a pokolba, hangzik a meglehetősen kulturálatlan válasz. A zenészek utasíttatnak, hogy produkciójukat ismételjék meg, aminek fejében a szokásos és a kollektív szerződés által is hallgatólagosan megtűrt borravalót ígérnek nekik a jelenlevő mulatozó állampolgárok és közületek, így például a CSAKAZÉRT is, meg az INGEMÉRT is.

Azután megint jönnek és kopogtatnak, csakhogy most már erélyesebben, azt üzeni egy környékbeli magas beosztású illetékes, akinek jelentős befolyása van a szabadkasszás italmérések elosztására, hogy lefeküdt, alunni vágy, vagyis jó lesz vigyázni, különben megvonhatja jóindulatú támogatását.

Feleletet egyik sem ád, hanem saját jól felfogott érdekükben kihörpentik boraikat, végét vetik a zenének és hazamennek a legények. A kocsmáros pedig miközben összeszámolja a napi bruttó bevételt, azon tűnődik, hogy lépéseket fog tenni a záróra meghosszabbításának érdekében.

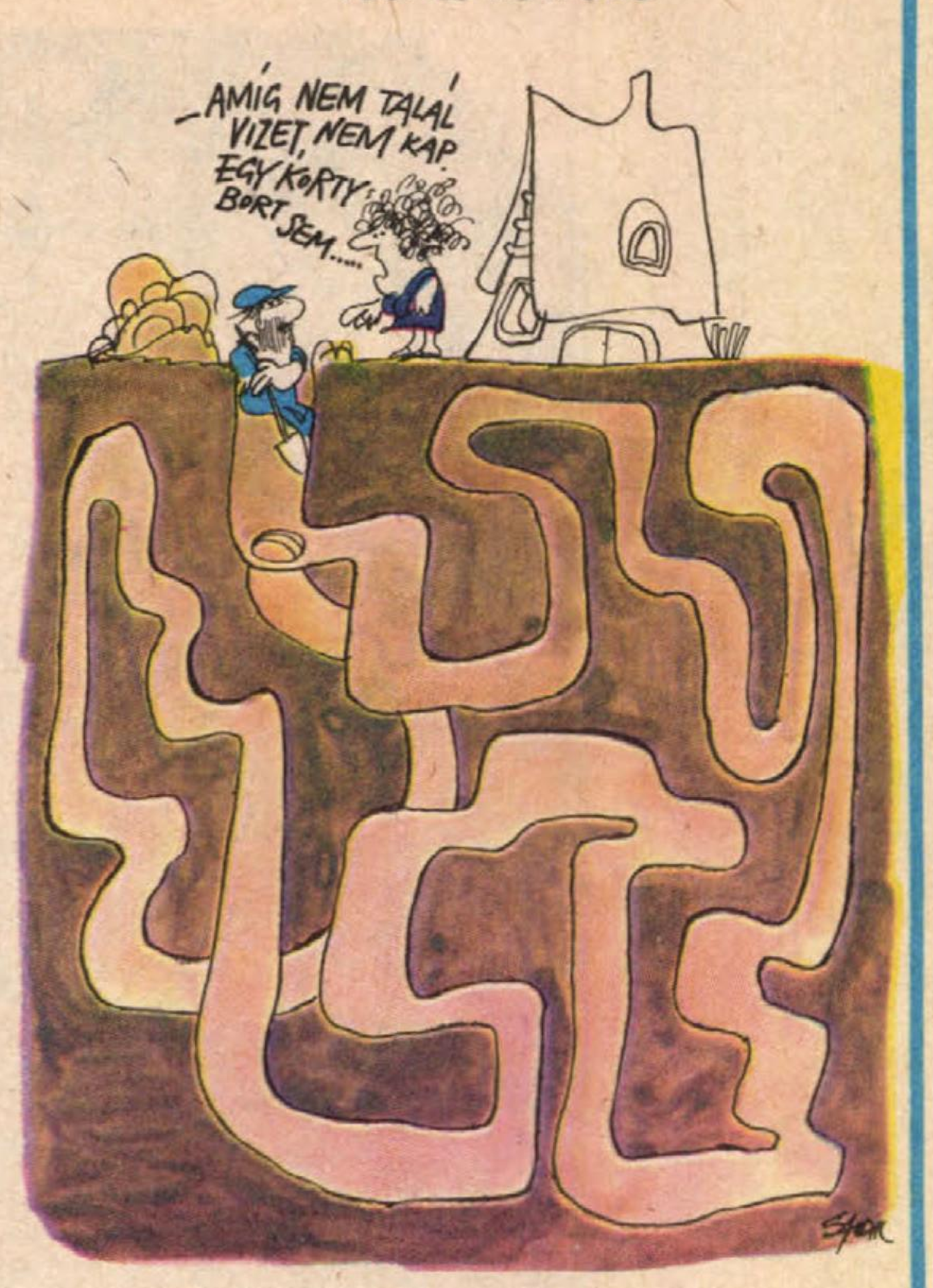
Novobáczky Sándor

JÓSZIVŰ FŐBÉRLŐ

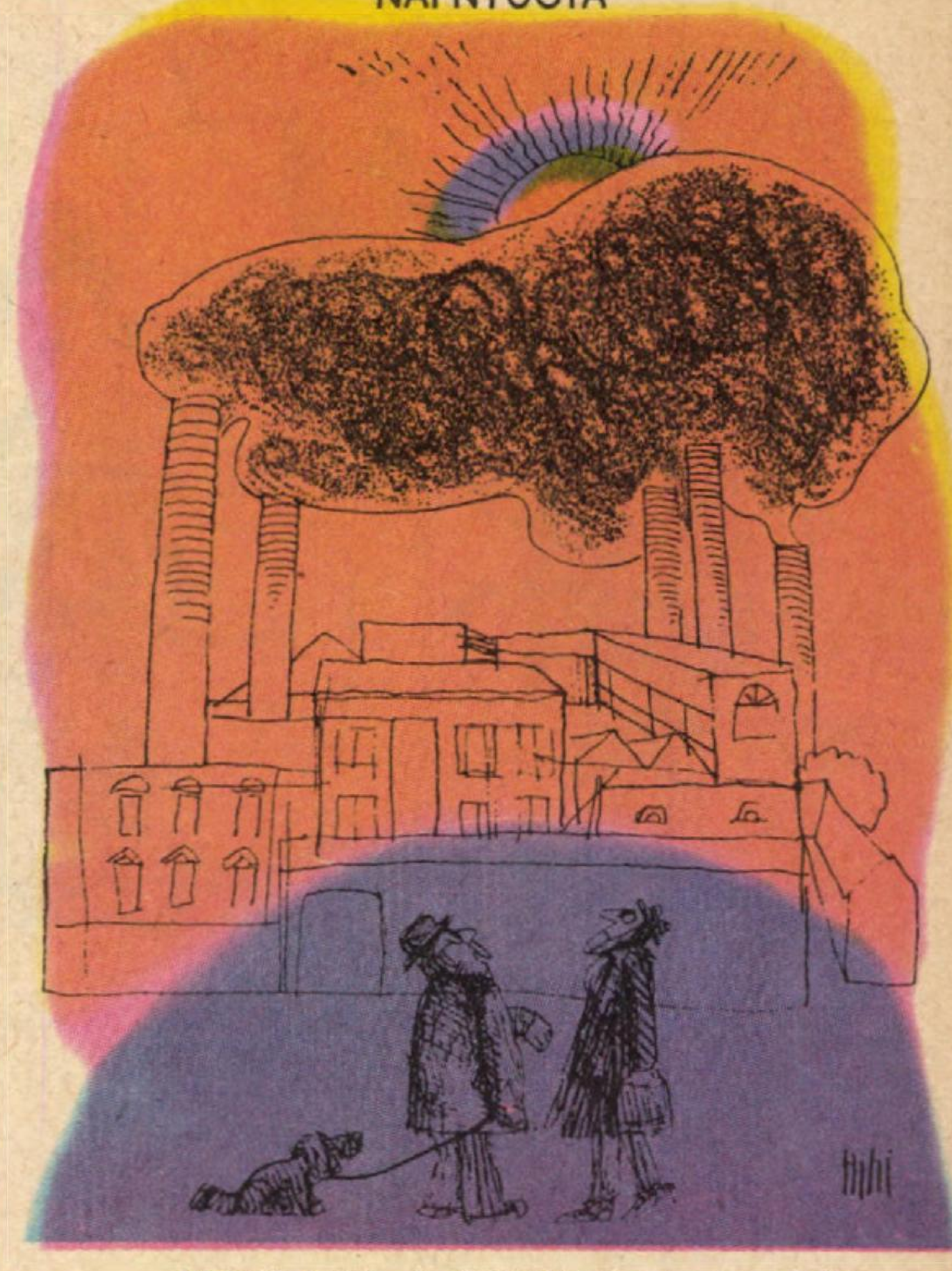

– Ha fűtésért fizet havonta kétszáz forintot, időnként kinyithatja az ajtót, hogy meleg jöjjön be a szobájába.

PECHES KÚTFÚRÓ

NAPNYUGTA

– Mifelénk jóval rövidebbek a nappalok.

EMBEREK VAGYUNK

A minap délután, amikor hazatérve benyitottam a lakásomba, úgy éreztem, hogy ott bizony hideg van. Megtapogattam az egyik fűtőtestet, aztán sorra a többit, s vaslogikával rájöttem, hogy nincs befűtve. A biztonság kedvéért (hátha nálam a hiba) megkérdeztem két lakótársat, ők is dideregtek.

Nosza lementem a kazánházoa, épp ott volt a fűtőnk, a kedves Bandi bácsi.

— Mi a baj, Bandi bácsi? Elromlott a kazán?

— A! — legyint az öreg. — Nincs annak semmi baja, csak nem sikerült begyújtani. Pedig itt voltam már korán reggel, begyújtottam, égett szépen. Nyugodtan elmentem, jöttem vissza, hogy elzárjam a huzatot, hát látom, nem ég. Akkor begyújtottam újra, de úgy látszik, megint nem sikerült.

— Nem értem. Azt mondja, hogy nincs semmi baja a kazánnak, maga vizsgázott fűtő, több évtizedes gyakorlata van.

— Jaj, kérem, hát emberek vagyunk! Az elvtársnak sem sikerül mindig minden.

— Jó, jó, ha egyszer-kétszer nem sikerül, megértem, de most már késő délután van, s a lakásokban alig 15 fok a hőmérséklet.

— Plusz tizenöt, igaz? — Bólintok. — Tetszik tudni, ha annak idején a szibériai hadifogságban nekünk mínusz tizenöt fok lett volna a barakban, mi boldogok lettünk volna.

— Könyörgök, Bandi bácsi, akkor háború volt, de most béke van, és mi a fűtésért nagyon sokat fizetünk.

— Miért? Én például nem fizetek a villamosbérletért? És mégis előfordul, hogy hiába várok rá. Az elvtárs legalább lejöhet ide reklamálni hozzám, de hová menjek én, ha nem jön a villamos? Azt tessék megmondani!

— Rendben van, nem vitatkozom, de nagyon szépen kérem, most sikerüljön végre begyújtani.

— Nem kell azért külön kérni engem, tudom én, mi a kötelességem, de ugye emberek vagyunk.

— Mi is emberek vagyunk — mondtam egy kicsit ingerülten —, és fázunk.

— Tessék csak nyugodtan fölmenni, egy óra múlva meleg lesz.

Bandi bácsi betartotta a szavát, s egy óra múlva valóban kezdtek melegedni a fűtőtestek. Két óra múlva már forrók voltak, három óra múlva már ablakot kellett nyitni.

Odakint mínusz volt, s bár állandóan szellőztettünk, mégis harminc fok körül mozgott a lakás hőmérséklete egész éjszaka.

Másnap találkozom Bandi bácsival, mondom neki, hogy azért a harminc fok túlzás volt.

— Tessék csak utána számolni egy kicsit — hunyorít hamiskásan Bandi bácsi. — Napközben 15 fok volt. Éjszaka 30. Namármost: harminc meg tizenöt, az negyvenöt, annak a fele huszonkettő és fél, vagyis az átlagos napi hőmérséklet ennyi volt. Az előírás szerint 20—22 foknak kell lennie a napi átlagnak. Fél fokkal léptem túl. Remélem, hogy ezért a fél fokért nem akasztják föl az embert a szocializmusban.

„Ha megváltoztatjuk a nevet, rólad szól a mese" — mondta Aesopus, az ókori meseköltő.

Nem tetszik tudni, miért jutott az eszembe ez az idézet?

K. B.

FIATAL HÁZASOK

Opus 1.

DIADALKAPU

A legszebb bókok

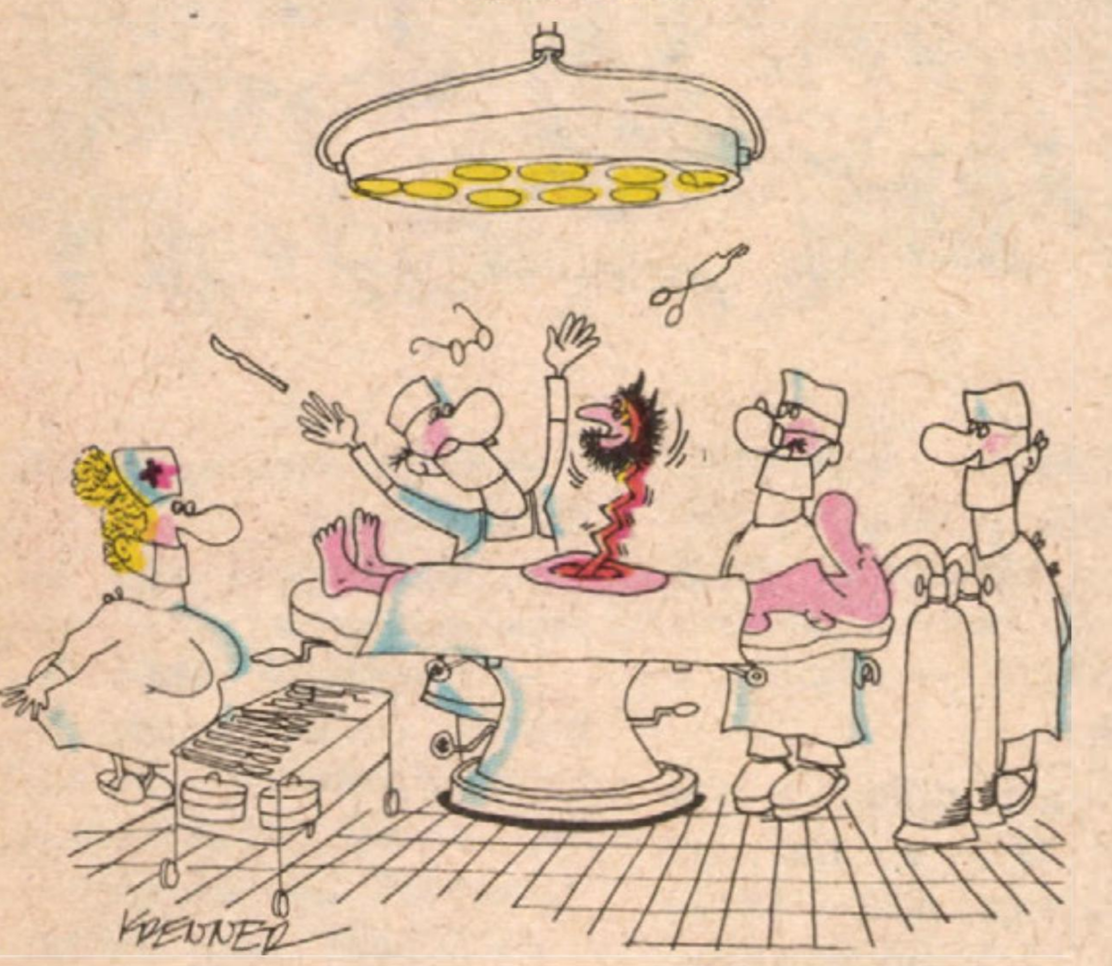
Manci Zsuzsit fölkeresi
s kitör belőle a sírás,
a kabátját le sem teszi,
homloka sápadt, szeme karikás.
Zsuzsi ijedten nézi: – Jaj, mi baj?
Csak nem történt valami Palival?
– De! Mert ő ma úgy megsértett,
ha elmondom, hát meg sem érted!
– Hogyan? – A kis padon csak ültünk csendesen,
hol annyi szépet mondott ő nekem...
S egyszerre így szólt: – Add kis majomkezedet,
hadd élvezzem szép ökörszemedet!...
Én ilyent tőle sohasem hallottam,
egy áthaladó buszra felugrottam,
valamit kiáltott utánam, nem hallgattam
csak sírtam és megbántva elrohantam!..
Zsuzsi felkiált s kacag: – Csacska lány,
libafej vagy te, édes Mancikám!
A majomnak van a legszebb keze,
az ökörnek meg híres szép szeme!
A régi görög, ki a gyönyört leste,
Hérát ökörszeműnek nevezte,
tehát Pali, ki csupa hódolat,
neked mondta a legszebb bókokat!...
Manci ámultan nézi: – Ez igaz?
S a két szemén felvillan a vigasz.
– Most mit tegyek?... Talán telefonáljak
ennek a szamárnak... az én Palikámnak?

Lovászy Márton

VICCES BETEG

A HÉTHÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Hát mégis válaszolt 1913-ban az a nyalka huszárkapitány?...

– Hoztam egy vegytörténeti dokumentumot. A feleségem főzte...

– Mit izgulnak? Itt a pótlás.

– Most veszik át a gyakorlati részt.

Tapintat

Tapintatos nép vagyunk. Ezt bárki megmondhatja, ha beül egy termelési értekezletre. Tudom, hogy lesznek, akik állításommal vitatkozni fognak: a villamoson letapossuk, az üzletekben lemarházzuk egymást. Ezek a jelenségek azonban felületi jelenségek, és e jelenségekből következtetéseket levonni — elfogadhatatlan logika. Nézzünk meg inkább egy termelési értekezletet.

A félelmetes igazgató feláll, lágy mosollyal körbejártatja fátyolos tekintetét, előbb az elnökségen, majd az egyéb megjelenteken, megköszörüli a torkát és remegő hangon imigyen szól:

— Kedves elvtársak! Barátaim! *(Több szív meghasad.)*

— Azért ültünk össze, hogy értékeljük vállalatunk első féléves tevékenységét. Örömmel jelenthetem, hogy a hibákat leszámítva, eredményesen dolgoztunk. *(Szűnni nem akaró taps.)*

Sikereink persze nem pottyantak az ölünkbe. Kiváló munkatársaink áldozatos munkájának eredményeként, örömmel jelenthetem, hogy tervteljesítésünk, az 1955. évihez viszonyítva, nulla egész háromtized százalékkal nőtt. Ez rekordteljesítmény. *(Frenetikus tapsorkán, helyenként futó tapsvihar.)*

Büszkék vagyunk derék kartársainkra, és itt, mindenki füle hallatára, megnevezzük őket, hadd lássák a kartársak, milyen emberek vannak közöttünk. Menyhárt kollégánk, a lelkes irattáros, aki az elmúlt negyedévben egyetlen pacát sem ejtett a papírokra. *(Taps.)* De megemlíthetem Fuszek Bálint esztergályos kartársunkat is, aki selejtszázalékát kerek egy tizeddel csökkentette és ezáltal közel százezer forinttal kevesebb kárt csinált, mint az elmúlt év hasonló időszakában. *(Nagy taps.)* Lajhár Menyhért az elmúlt tervidőszakban egyetlen egyszer sem késett. *(Óriási éljenzés.)* Kordován Lajos igazolatlan mulasztásait felére csökkentette. *(Szűnni nem akaró lelkesedés)*, Ficelka Tódor pedig már három napja száz százalékot teljesít. *(Ütemes vastaps.)* Persze, még sorolhatnám a hozzájuk hasonló kiváló dolgozókat, dehát kevés az idő. Azok akiket nem említettem, ne veszítsék el a kedvüket. Az igazgatóság tud az eredményeikről,

szemmel tartja őket és nem felejti el nemes tetteiket prémiumosztás idején. *(Negyedórás vastaps.)*

Persze, nem lenne teljes a beszámoló, ha a hibákról nem szólnék. Kartársak! Vannak még hibák! *(Csodálkozó moraj.)* Nem akarom megnevezni az illetőket, nem akarom megsérteni őket, érzékenységüket, nem akarom, hogy azt higgyék: mi üldözzük őket! Vagy, ahogy ezt mondani szokás: rájuk szállunk. Nem barátaim, mi nem az embert, hanem a hibát üldözzük. De nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy egyik dolgozótársunk három műszakot aludt végig és emiatt leégett két gyárrészlegünk. *(Többen a fejüket csóválják.)* Megértem a kartársak felháborodását és gondolom, mindenki egyetért velünk, amikor bejelentem, hogy az illetőt szóbeli feddésben részesítettük. Említést érdemel még az a sajnálatos eset is, amikor egyik mérnökünk — persze nem nevezzük néven, hogy kedvét ne szegjük — összecserélt néhány tervrajzot, így a konzervdobozgyártó automata-gépsorba egy teaszűrőkészítő-automata néhány egysége került és azóta a dobozok lukacsosan kerülnek ki belőle. *(Több helyről „ejnye-ejnye" sóhajtások szállnak az elnökség felé.)* A hibát súlyosbítja, hogy az egyik művezető — ezúttal őt sem pellengérezzük ki név szerint — nem vette észre a hibát és több hónapon át a lukacsos dobozokba töltötte a paradicsomlevet.

Hangsúlyozom elvtársaim: mi nem akarjuk, hogy sokat szenvedett népünk nevében innen dörögjem feléjük: ejnye-ejnye! *(Többen egyetértően bólogatnak.)*

De ne veszítsük el a kedvünket, barátaim! Nézzünk előre, ne hánytorgassuk fel a múltat és főleg szeressük egymást." *(Többen sírnak, a titkárnő a főkönyvelő keblére borul.)*

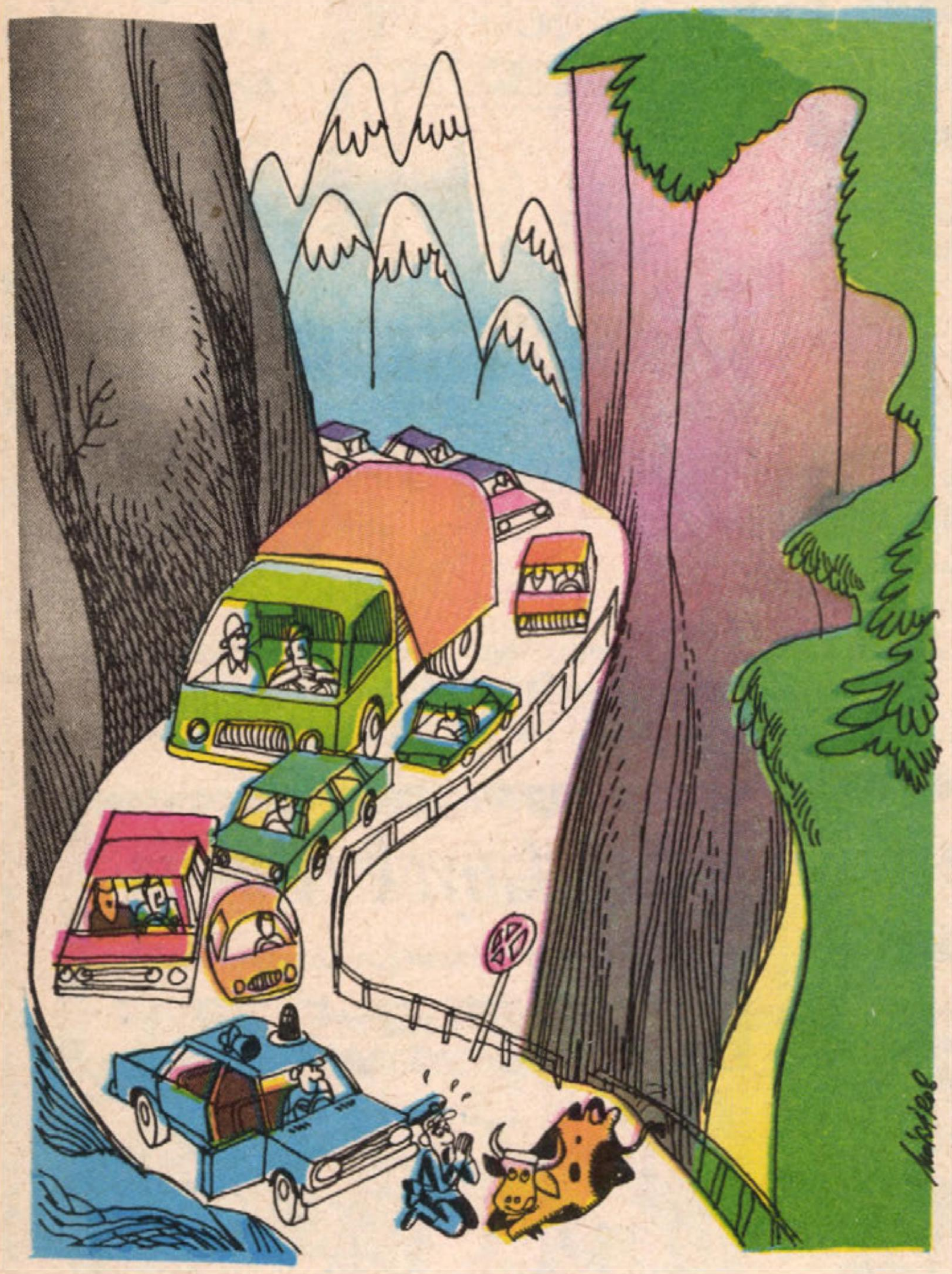
Hát így történik ez napjainkban és — gondolom — ezek után senki nem kételkedik állításomban: tapintatos nép vagyunk. egyem meg a szívünket...

Ősz Ferenc

Grúziai emlékeimből

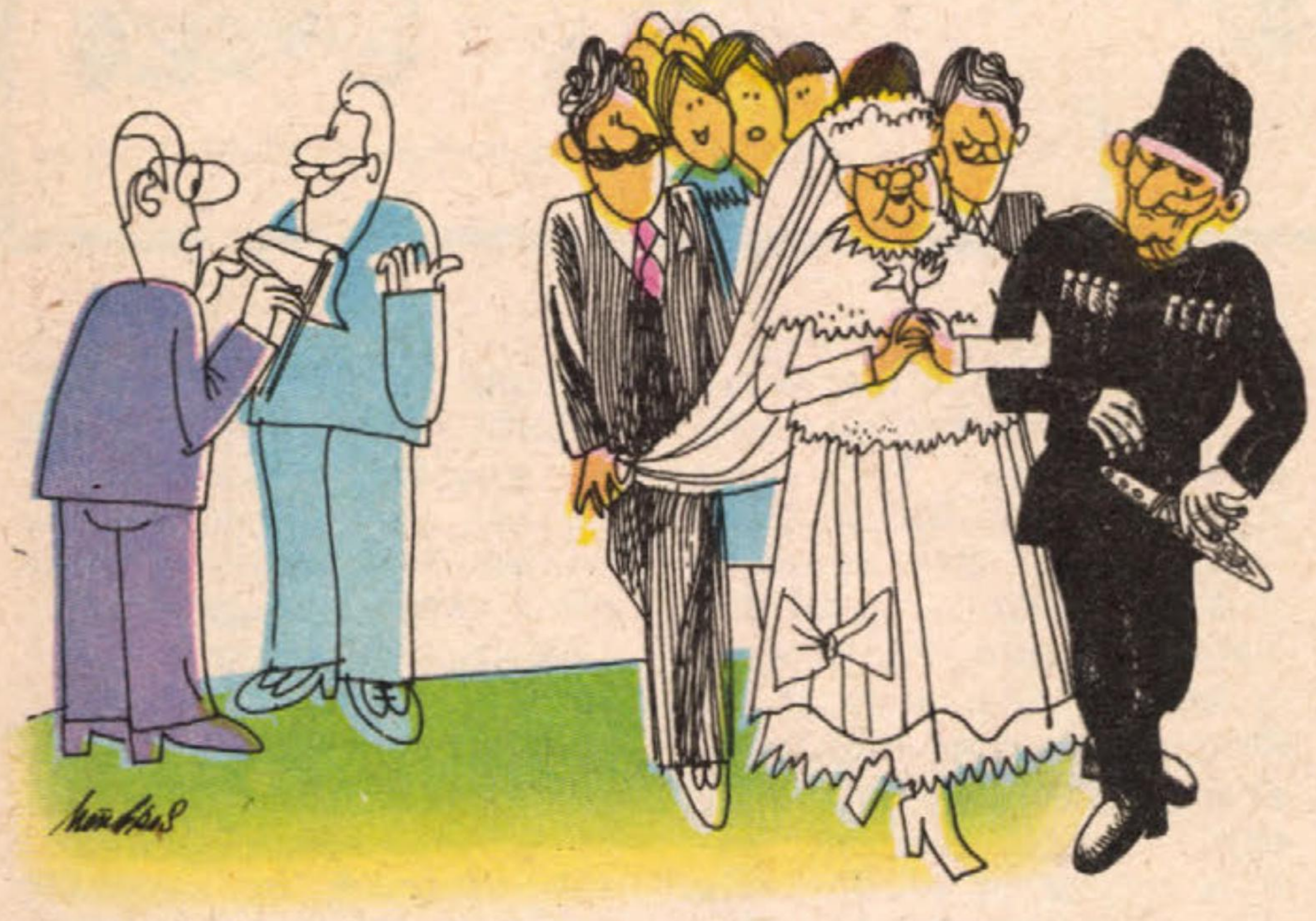
Mészáros András rajzai

KANYARGÓS HEGYI UTAKON

A rendőrségnek gyakran kell használni a meggyőzés módszerét.

150 ÉVES VŐLEGÉNY

Ötven évvel fiatalabb nőt vett el...

VLAGYIMIR POLJAKOV:

DADA KELL

Nem tudjuk, mit tegyünk. A fiunk már nyolc éves, másodikba jár, önállóan olvas, gondolkodik. Mégsem tudunk zöldágra vergődni vele. Tiszteletlenül beszél az idősebbekkel, neveletlen, goromba, hazudós, ráadásul még egoista is. Csak magával törődik, érzékeny, ingerült, árulkodó, kapzsi. Már mindent megpróbáltunk vele, eredménytelenül. Magának nagy nevelői tapasztalata van, — mit tanácsol, mit tegyünk?

— Vegyenek fel egy dadát!

— Dadát?! Egy nyolcéves tökfilkóhoz, aki iskolába jár és lányokat visz moziba? Maga tréfál!

— Egy cseppet sem. Csak úgy látszik, rosszul értettek. A dada nem a gyereknek kell, hanem maguknak. Keressenek egy tapasztalt dadát, aki munka után maguk mellett tartózkodik. Higgyék el, nem marad el az eredmény.

A szülők zavartan pislogtak egymásra és szánakozva rám, de aztán mégiscsak betelefonáltak a szolgáltató központba. És másnap, pontosan tizenhétóra nullanulla perckor, beállított hozzájuk egy rokonszenves idős asszony.

— Jó napot, én vagyok a dada — mutatkozott be. — Önök hívtak?

— Igen, mi! — felelte a férj.

— Akkor nyújtsál szépen kezet — mondta a dada. — És köszönj illedelmesen. Mondjad, hogy „Jó napot kívánok".

— Jó napot kívánok — mondta a férj és a kezét nyújtotta.

— Te is köszönj. Vagy nem szoktál? — fordult feleségéhez a dada.

— Jó napot — köszönt a feleség.

— Na látod, így szokás.

Csengett a telefon. A feleség vette fel.

— Tessék?...

Kezével eltakarta a kagylót, úgy suttogta:

— Pétya, téged keresnek. Nyefjodov.

— Nem vagyok itthon!

— Na, na! Nem illik hazudnia egy ilyen jó embernek. Menj szépen a telefonhoz! — utasította a dada.

A férj átvette a kagylót és lebonyolította a beszélgetést.

— Egészen elfelejtettem: reggel Subojeva keresett a hivatalból. Nem szeretem, hogy állandóan telefonálgat — mondta a feleség.

— Ez a te dolgod — felelte a férj. — Bár az, hogy ki és miért keres engem, tulajdonképpen nem a te ügyed. Mi a fenének szólsz bele mindenbe?

— Pétya! Ne gorombáskodjál! — avatkozott bele a dada. — Ilyen nagy és így beszél...

— Mindig szekíroz ez a... ez a... — kiáltotta a férj és a feleségére mutatott. — Kíváncsi vagyok, mit szólna akkor, ha Vavilov lenne a férje. Éjfél előtt sohasem megy haza és kártyázik.

— Arról vegyél példát, aki jobb — mondta a dada és barackot nyomott a férj fejére.

— Legalább egyszer vett volna egy üveg kölnit, vagy egy csokor virágot — sírta a feleség.

— Nincs pénzem. Miből vegyek?

— Miért vagy ilyen fukar, Pétya? — kérdezte szemrehányó hangon a dadus. — Holnap vegyél virágot a feleségednek!

— Vegyen neki virágot a Borisz Szaveljevics. Láttam, hogy pislogtak egymásra a házibulin.

— Csak nem vagy féltékeny rám?

— Majd pont rád leszek féltékeny?

— Hagyjátok abba! — kiabált rájuk a dada. — Szégyelljétek magatokat! Ha tovább veszekedtek, itthagylak benneteket!

— Többet nem balhézok — mondta megszeppenve a férj.

Így telt el az első nap.

— Minden a legnagyobb rendben van — állapította meg a dada. — Az első és legfontosabb: megnevelni a szülőket. A gyerekekkel aztán már jóval könnyebb...

Oroszból fordította:

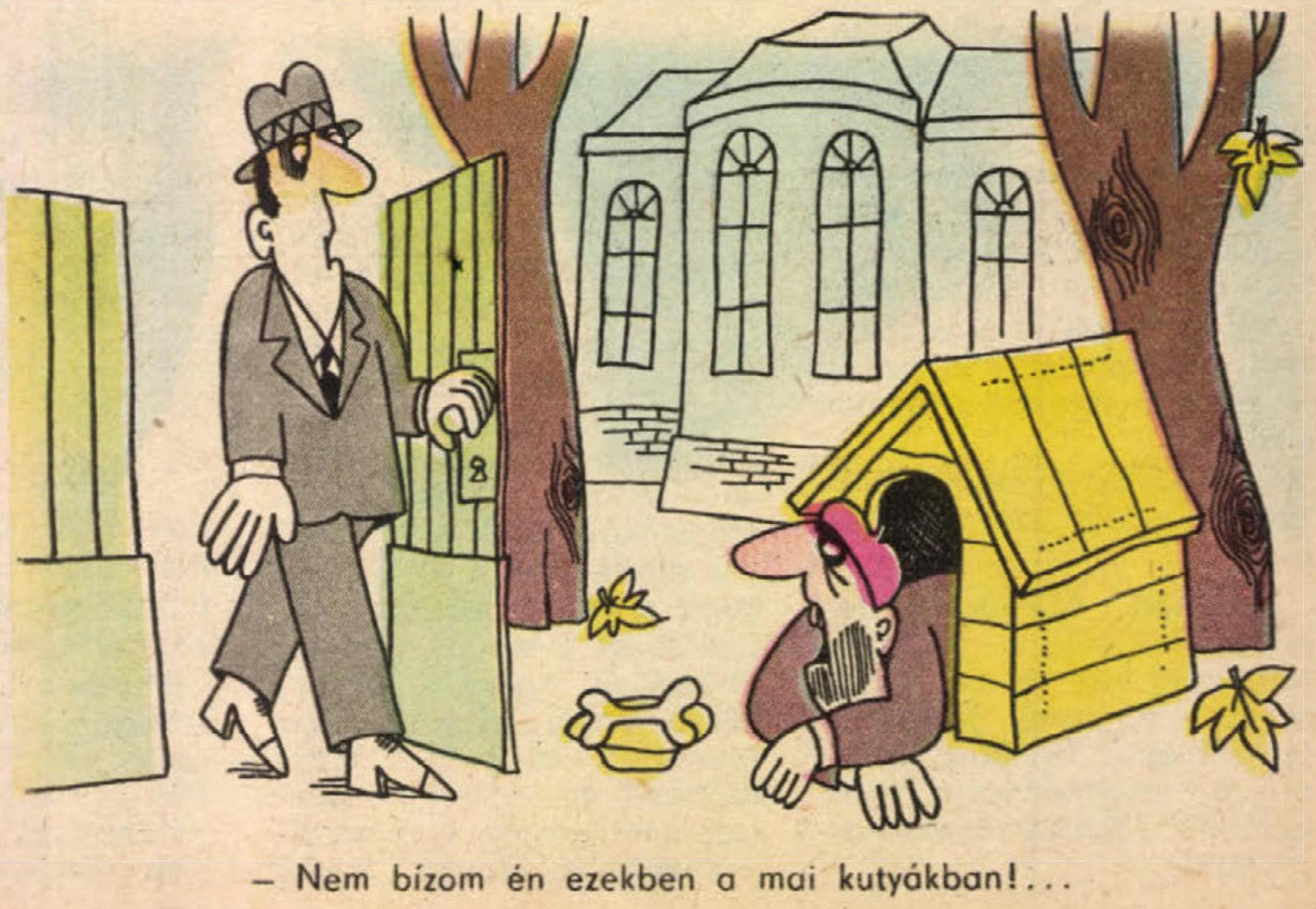
Barabás Péter

ÜNNEPÉLY A REPÜLŐGÉPEN

Az 1000. eltérítés.

GYANAKVÓ TERMÉSZET

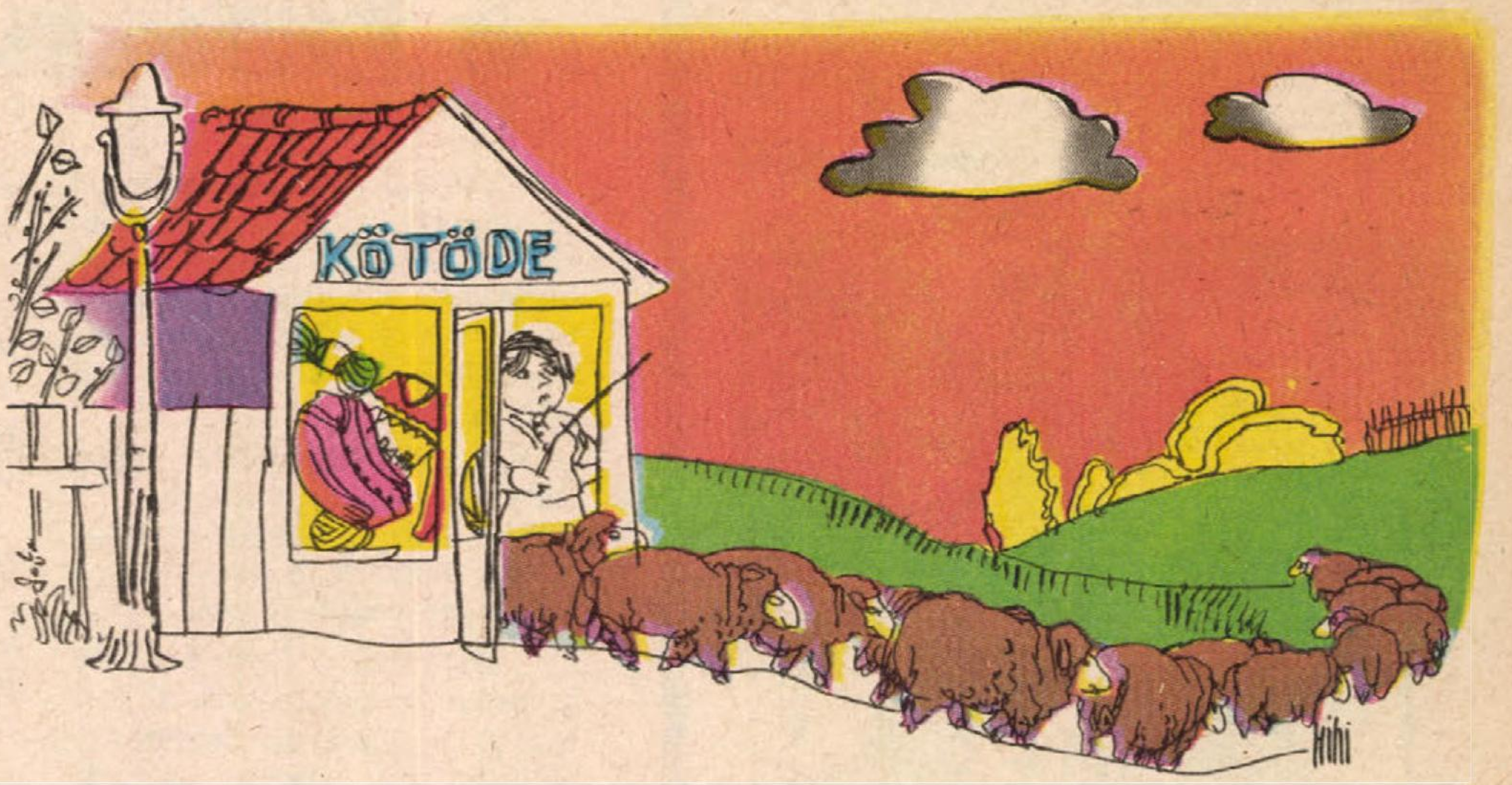
— Nem bízom én ezekben a mai kutyákban!...

CSODAGYEREK

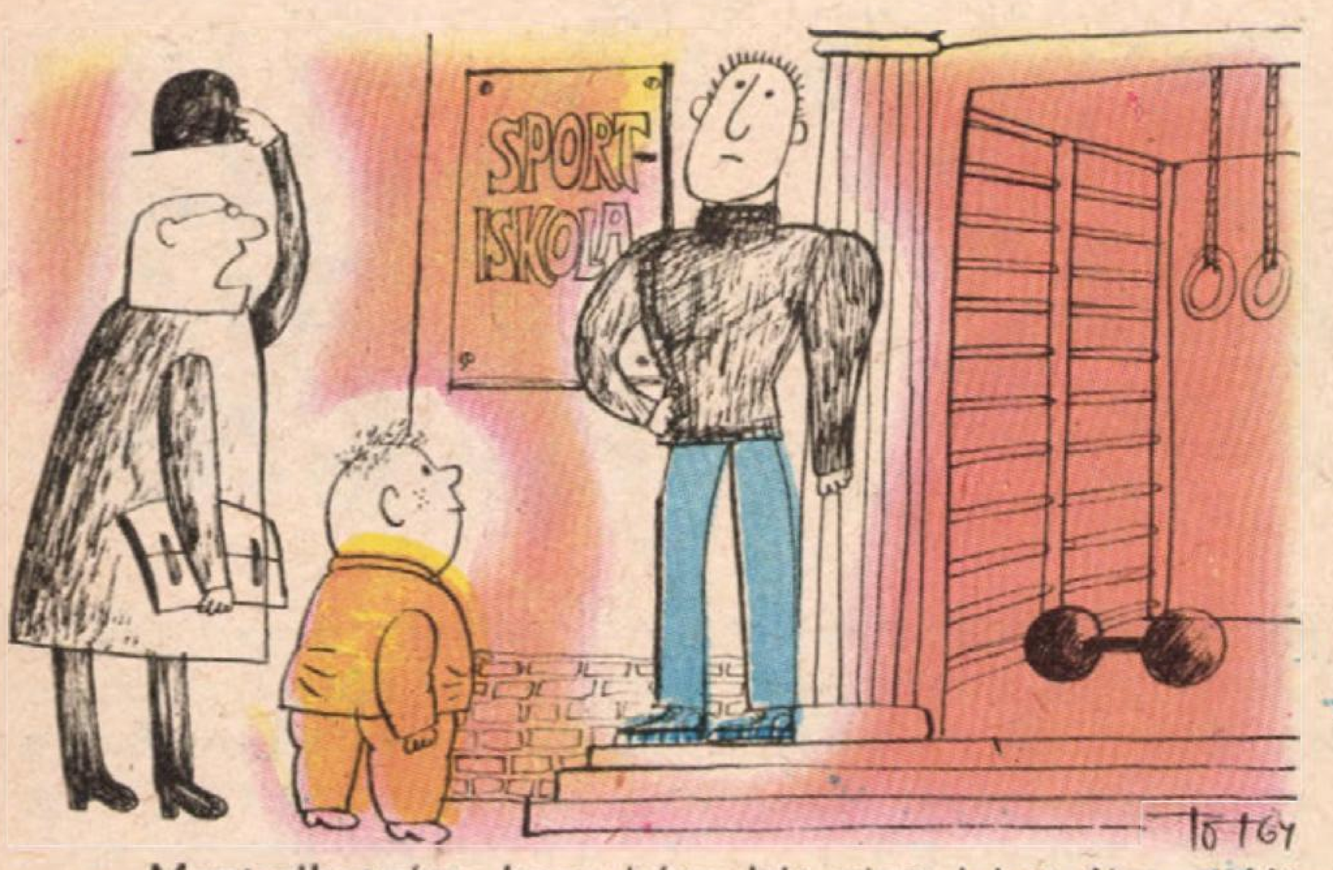

– Már megint az a kvantumfizika? Eredj, nézd a tévémacit!

NYERSANYAGBÁZIS

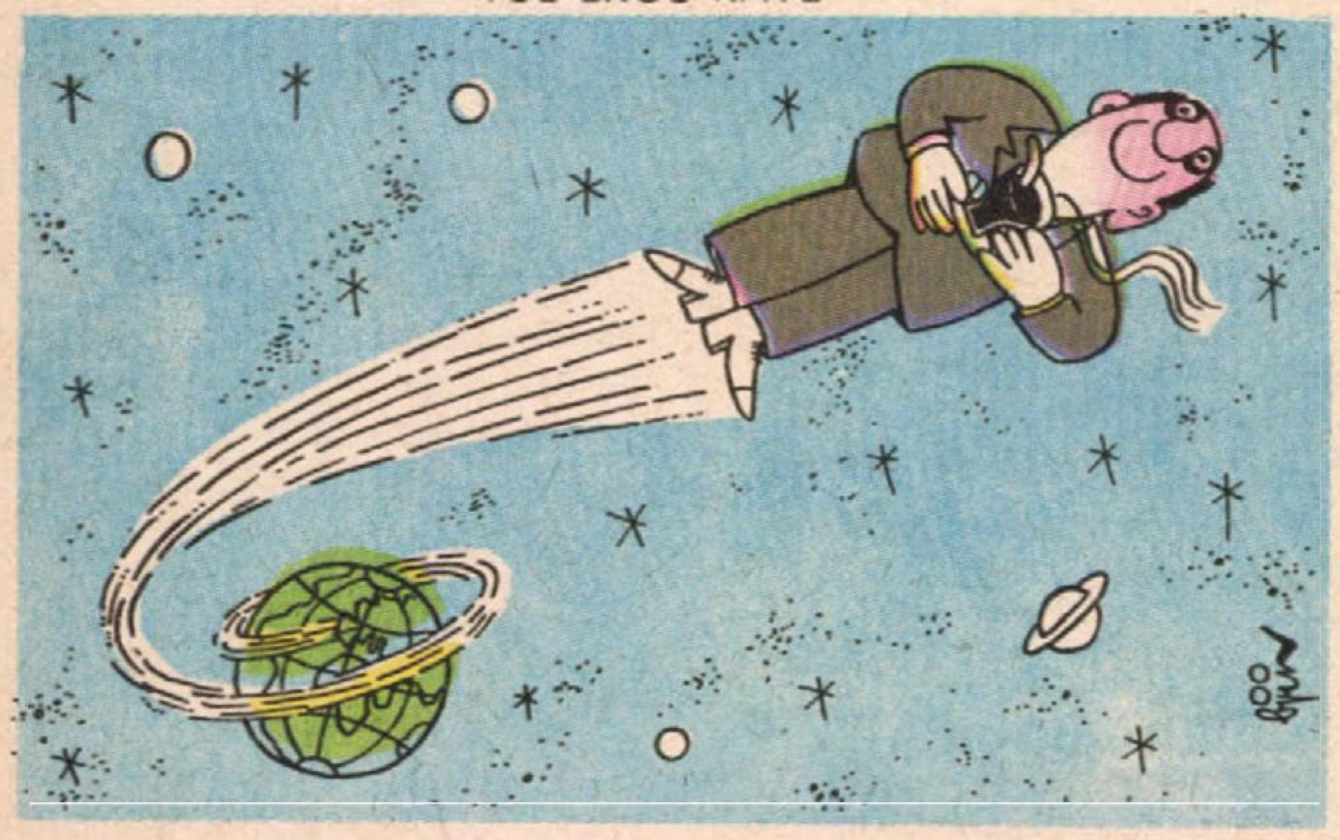

TÜRELMETLEN APA

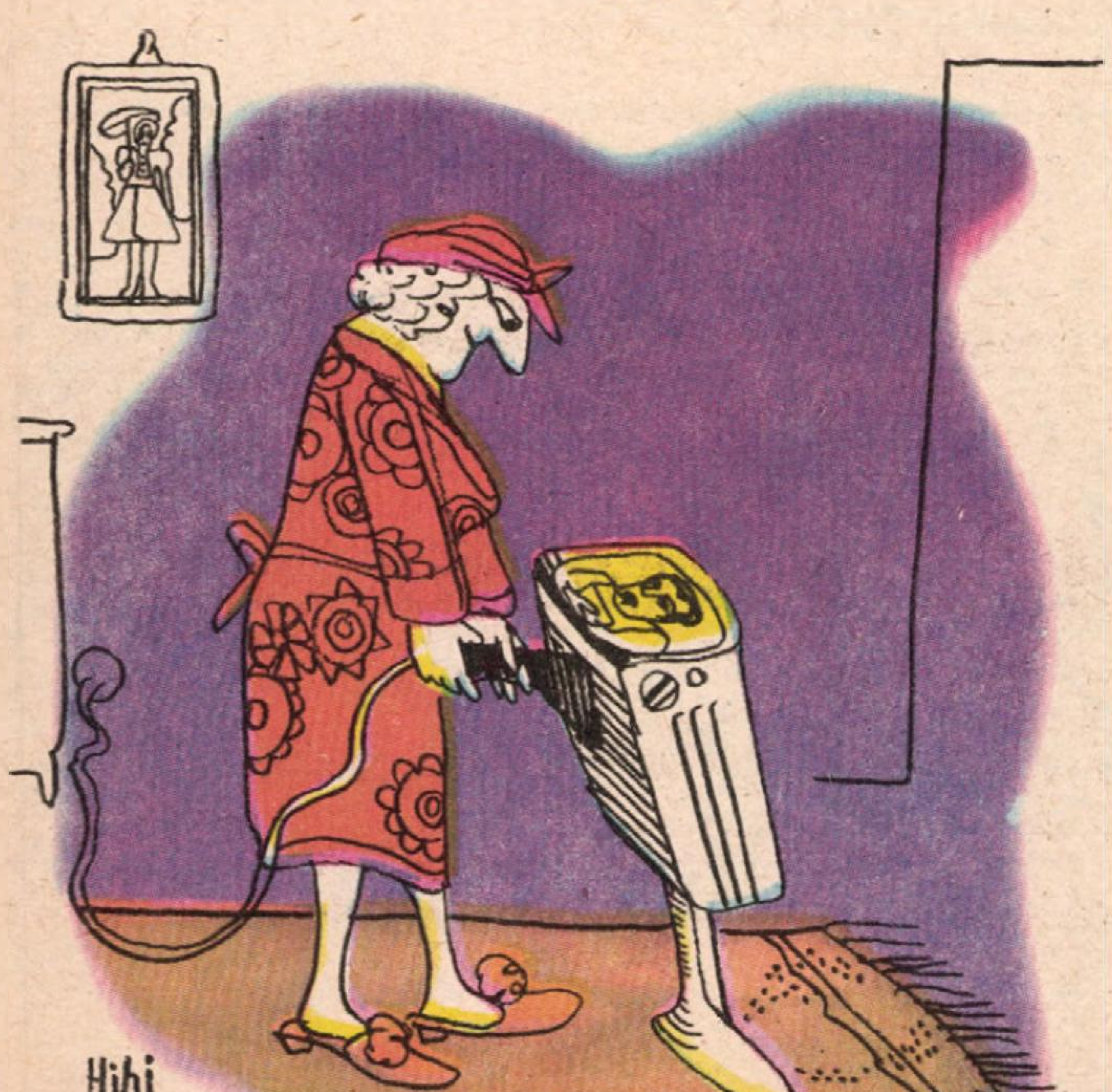

– Megtudhatnám, hogy hány hét alatt lehet élsportolót nevelni a gyerekből?...

TÚL ERŐS KÁVÉ

A TECHNIKA CSODÁJA

JELEK AZ ŰRBŐL

Filoméla típusú világvevőm billentyűin skáláztam, amikor az extrarövid hullám felső tartományában különös nesz ütötte meg a fülemet. Szabályosan lüktető muzsika, ezernyi szélhárfa pengése, hol halkulva, hol viharossá erősödve. Éteri hullámverés, transzcendentális szünetjel. Egyszerre abbamaradt a zene és akkor simogató férfihang szólalt meg mintha csak itt ülne mellettem a szobában, karosszékben, a könyvek alatt.

— Itt a Vu-bolygó — mondta. — A Vu-bolygó hívja Magyarországot. Barátaink, szívleljétek meg gondolkodóközpontunk mai jó tanácsát. Küldjetek hírnököt a Lech folyó mezejére, Augsburg térségébe és szólítsátok fel Bulcsút meg Lehelt, hogy a világért se ütközzenek meg I. Ottó császár hadaival. Ismétlem: a világért se ütközzenek meg I. Ottó császár hadaival. Most pedig szakértőnké, Qu professzoré a mikrofon.

Öreges köhécselést hallottam, de lehet, hogy egy komputer recsegett.

— Magyar támadó ék nyomul előre a Lech mezején — mondta a professzor. — A védő sereg hídfőállást épít ki. A főparancsnok helikopteren tart szemlét a csapatok felett...

— Bocsásson meg, professzor úr — szólt közbe a simogató hang. — Itt valami nem stimmel.

— Pardon — mondta a tudós. — Lehetséges, hogy néhány századot siet a kozmikus órám. — Mennyi is a pontos idő?

— A pontos idő kilencszázötvenöt. Ismétlem: kilencszázötvenöt. Krisztus után.

— Ah, persze, persze... Nos, ez esetben csatlakozom a fakultás véleményéhez: az isten szerelmére, ne ütközzetek meg I. Ottó császár és Henrik herceg csapataival. Tudom, szerettek tajtékos lovakon vágtázni. Lobogó zászlók alatt. Fenemód kiáltozva. Hogy rá-rá-hajrá. Meg üsd-vágd nem apád. Egy kis zsákmány is jól jön odahaza. Dehát nem volt még elég ebből a kirakatpolitikából? Gondoljatok Merseburgra. Még huszonkét éve sincs, hogy Madarász Henrik úgy elporolt benneteket, mint a kétfenekű dobot. Nem gondoljátok, hogy ez újra előfordulhat? Hogy mindenki így jár, aki nem fér a bőrébe? Jó, Lehelnek van egy hatalmas kürtje. Aláírom: jobb trombitálni, mint verekedni. Még azt is elismerem: egy ilyen hangszerrel váratlanul fejbe lehet csapni valakit. Dehát akkor is mi van? Kezdjetek tárgyalásokat I. Ottóval és Henrikkel. Ígérjétek meg, hogy többé nem maceráljátok egymást. Aztán menjetek haza, maradjatok nyugton és próbáljatok Európát csinálni Európában. Vegyétek észre, ez a ti nagy lehetőségetek. Évszázadokra szóló jólétet teremthettek a Duna partján éppúgy, mint a Lech mezején. Gondoljátok meg magyarok és az ég szerelmére, ne ütközzetek meg I. Ottóval.

Kiszáradt a torkom. Tehát ezek ama titokzatos rádiójelek, amelyekről annyit cikkezik a világsajtó. Üzenet az űrből, egy derék, magasabb rendű civilizáció gondoskodása. Izgatottan vártam az esti adást. Bizonyos alapfokú történelmi ismeretek birtokában egy kicsit féltem is a ragjuktól. De csak mélységes szánalom csengett a szép hangú bemondó szavában.

— Na tessék — mondta. — Hát nektek aztán beszélhet az ember. Mégis megütköztetek I. Ottóval. Ezzel hosszú időre betettétek magatok mögött az ajtót. Hát mondjátok meg őszintén: most jobb?

Akkor már minden világos volt. A Vu-bolygó 1018 fényévnyire van tőlünk. Ezért érnek csak most ide a 955-ös események hírei. De... jóságos ég... hogyha sikerülne közvetlen kapcsolatot teremteni ezekkel a kedves lényekkel. Ha napról napra odacsönget-

hetnénk, hogy segítsenek. A tapasztalatukkal. Az intelligenciájukkal. A készséges szívükkel. Itt van az ipartelepítés kérdése, a családtervezés, a közlekedés, a környezetszennyeződés, az iskolareform, az életszínvonal, az olefinprogram, az áruelosztás, a kooperáció, az egészségvédelem...

Felhívtam a posta illetékeseit.

— Sajnos a svéd partner késlekedik a crossbar-központok szállításával — csicseregte egy kellemes, de földi hang. — Különben is, vannak, akik húsz éve várnak telefonra. A századforduló előtt semmit sem tehetünk ebben az ügyben. Tetszik érteni? Semmit!

Puff neki.

Most csinálhatjuk továbbra is egyedül.

Peterdi Pál

PÁLYAVÁLASZTÁS

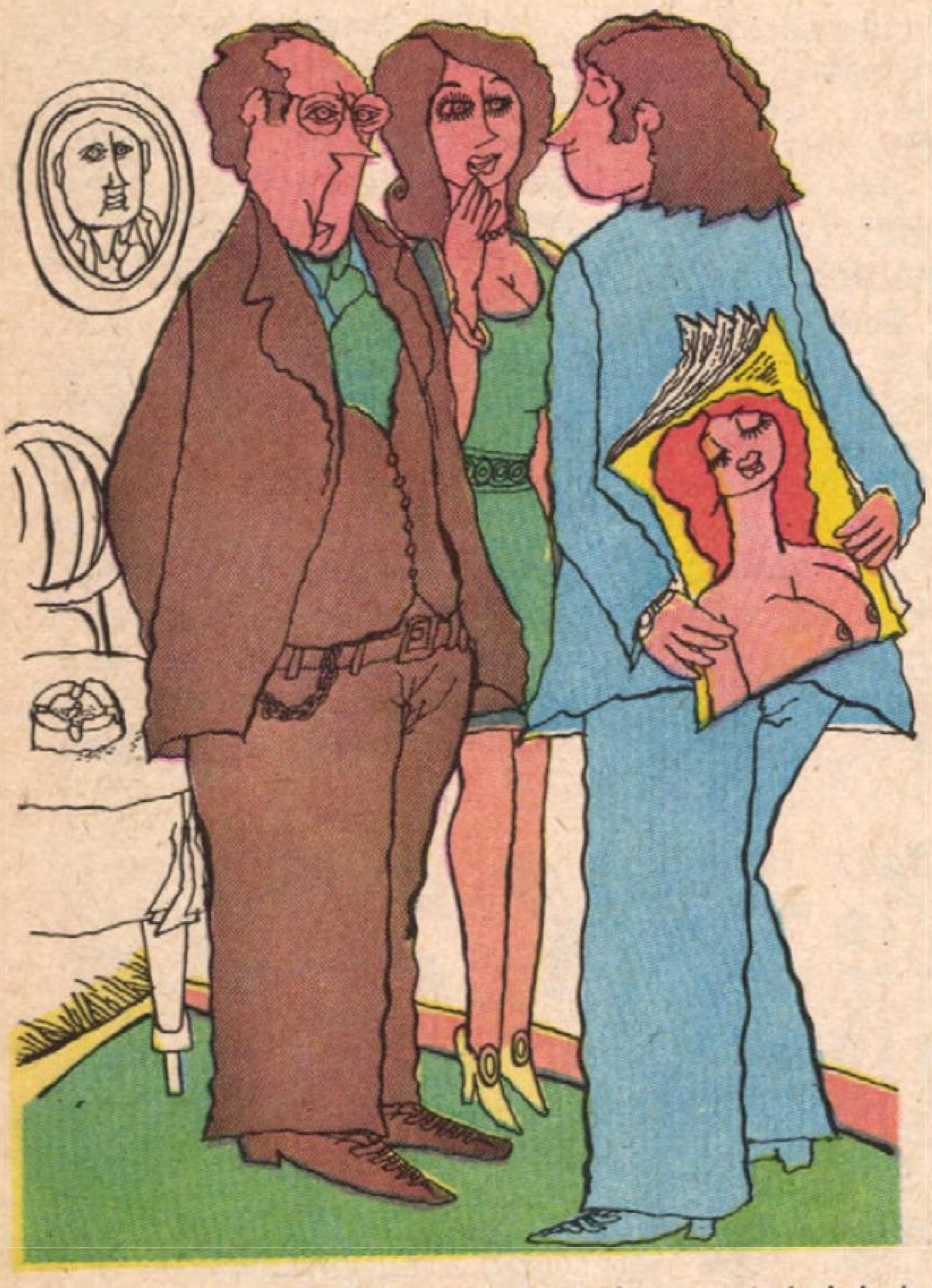
Dallos Jenő rajzai

HATÁROZATLANSÁG

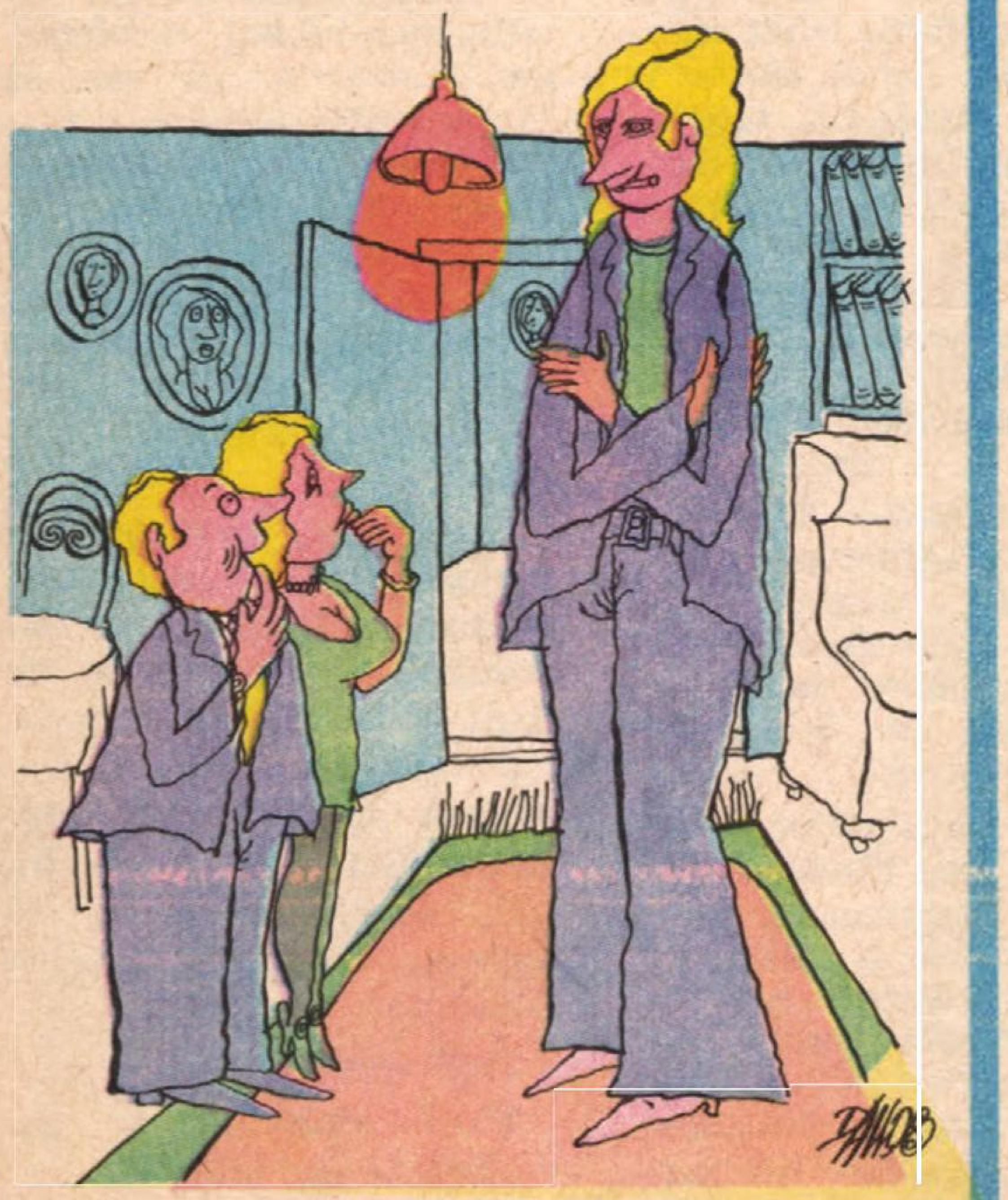
– Eldönthetnéd már végre, hogy mi akarsz lenni...

TANÁCSTALAN SZÜLŐK

– Csak tudnánk anyáddal, hogy mi érdekel téged...

ALKALMASSÁG

– Megvan! Villanyszerelést fogsz tanulni...

ISTENADTA ADOTTSÁG

A minap, társaságban, arról beszélgettünk, hogy mi az érvényesülés titka. Stósz Jenő barátunk véleménye egészen újszerű volt, mindannyian felfigyeltünk rá. Ő ugyanis azt állította:

— Az érvényesülés igazi titka az önismeret hiánya!

— Mondj rá példát! — kiáltottuk lelkesen, ő pedig bólintott, hogy rendben van.

— Nemcsak mondok, de mutatok is példát reá. Gyertek el hozzám, és bemutatok nektek egy férfit, Külső-Jászberényi Lórántot, vállalatunk egyik prominens dolgozóját. Állításomat vele fogom igazolni.

Mindannyian elfogadtuk a meghívást, barátunk pedig máris küldött egy fullajtárt Külső J. Jenőért. A belépő Külsőt, külseje után ítélve, egészen hétköznapi embernek vélhette volna bárki, olyan megtévesztően hétköznapi volt. Talán csak annyi feltűnő volt a magatartásában, hogy nagyon magabiztosan mozgott a szobában, ahová barátunk behívta őt.

— Lórántom — mondta barátságosan Stósz Jenő a mosolygó szemű férfinak —, ismerkedjen meg a barátaimmal és mondja meg nekik, hogy a maga véleménye szerint mit jelent ez a szó: neokolonializmus? Mit tud róla?

— Ha nem tévedek — felelte elgondolkozva a megkérdezett —, akkor valami bútorgarnitúra.

Stósz Jenő elragadtatva fordult felénk:

— Mit szóltok hozzá?! — kérdezte lelkesen. — Ezt tudja róla! És ő vezeti a külügyi osztályunkat! Hát nem óriási! Mondjátok meg: lenne ehhez bátorsága, ha egy csöpp önismerettel is rendelkezne?

— Nem lenne — bólogattunk elismerően, de Stósz már ismét a vendégéhez fordult:

— Lórántom — kérdezte tőle —, írsz mostanában kritikákat?

— Szokok — bólintott önérzetes mosollyal a kérdezett.

— És meg tudnád-e mondani, hogy szerinted mi a naturalizmus?

Külső J. Jenő összevonta a szemöldökét, de mindjárt készen is állt a válasszal:

— Így nevezik a tengerpartokon a meztelen strandokat.

Stósz Jenő szinte ujjongott:

— Mit szóltok hozzá! Ilyen kulturálatlan ember és ennek ellenére minden kérdéshez hozzászól. Fantasztikus önismeret-hiány!

— Csakugyan! — jelentettük ki, most már egészen meggyőzve.

— És ez semmi! — kiáltotta Stósz. — Leesik majd az álatok a csodálkozástól, hogy ezekután miket hallotok tőle! Azt mondd meg most, Lórántom — fordult megint a példaképhez barátunk —, azt mondd meg, hogy mennyi ötször hét?

— Húsz! — vágta rá egyből a választ Külső-Jászberényi.

— Lebilincselő! — ordítozott gyönyörittasan Stósz. — És ez az ember képviselt minket a kibernetikusok világkongresszusán! Ő volt a küldöttünk az építész-kongresszuson is, Velencében, ő, aki a Dogepalotáról annyit tud, hogy egy futballcsapat klubháza. És ő mondott köszöntőt képviseletünkben a kenti herceg díszebédjén, ő, aki kanállal eszi a mákostésztát!

Közben eszembe jutott valami és így szóltam Stószhoz:

— Teljesen meggyőztél engem az állításod igazságáról. Valóban istenadta adottság az, ha valakinek nincs önismerete. De te, aki ismered ezt a Külső-Jászberényit, te miért nem vágod ki a vállalattól?

Stószt nem hozta zavarba a kérdésem, sőt, elvigyorodott:

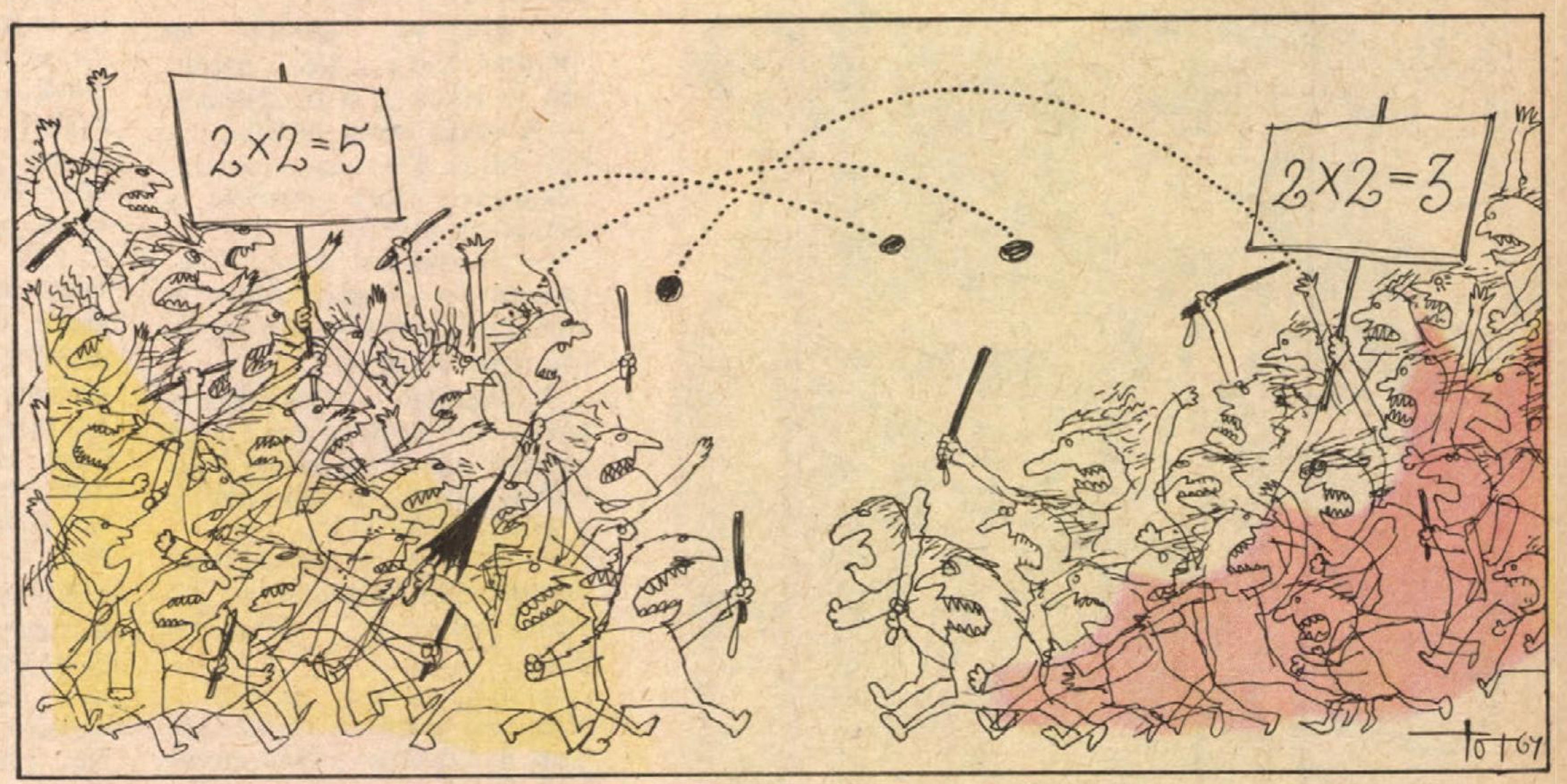
— Te nem tudod, miért, de én tudom.

— Akkor te hitvány megalkuvó vagy — vágtam a szemébe. — Csak úgy látszik, nincsen önismereted!

— De van — mondta fülig érő mosollyal Stósz Jenő. — Csak titkolom. Ez a másik titka az érvényesülésnek.

Somogyi Pál

TUDOMÁNYOS VITA

Megkérdeztük rajzolóinkat:

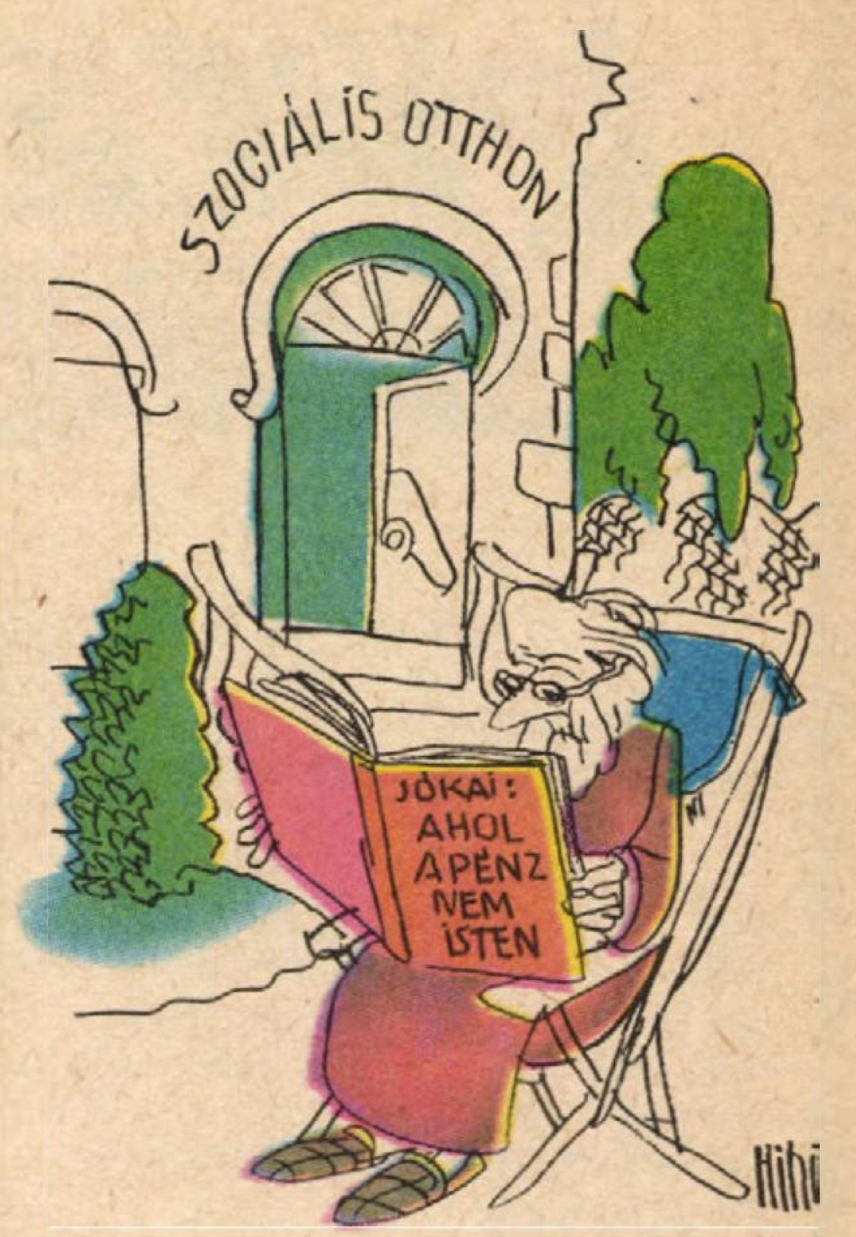
MI JUT AZ ESZÜKBE JÓKAIRÓL?

Várnai György:

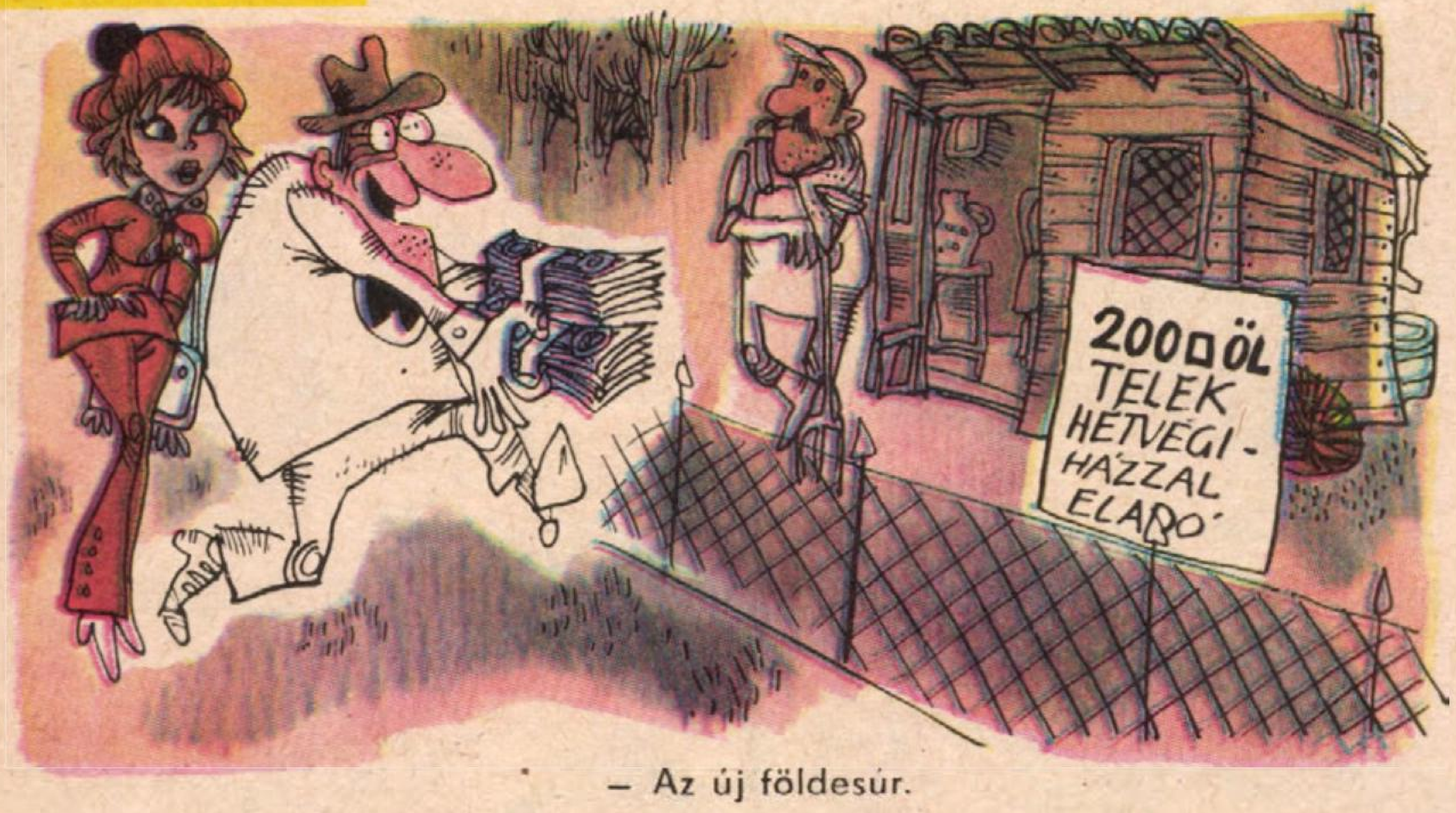

– A „Fekete gyémántok": Pele és Eusebio.

Hegedüs István:

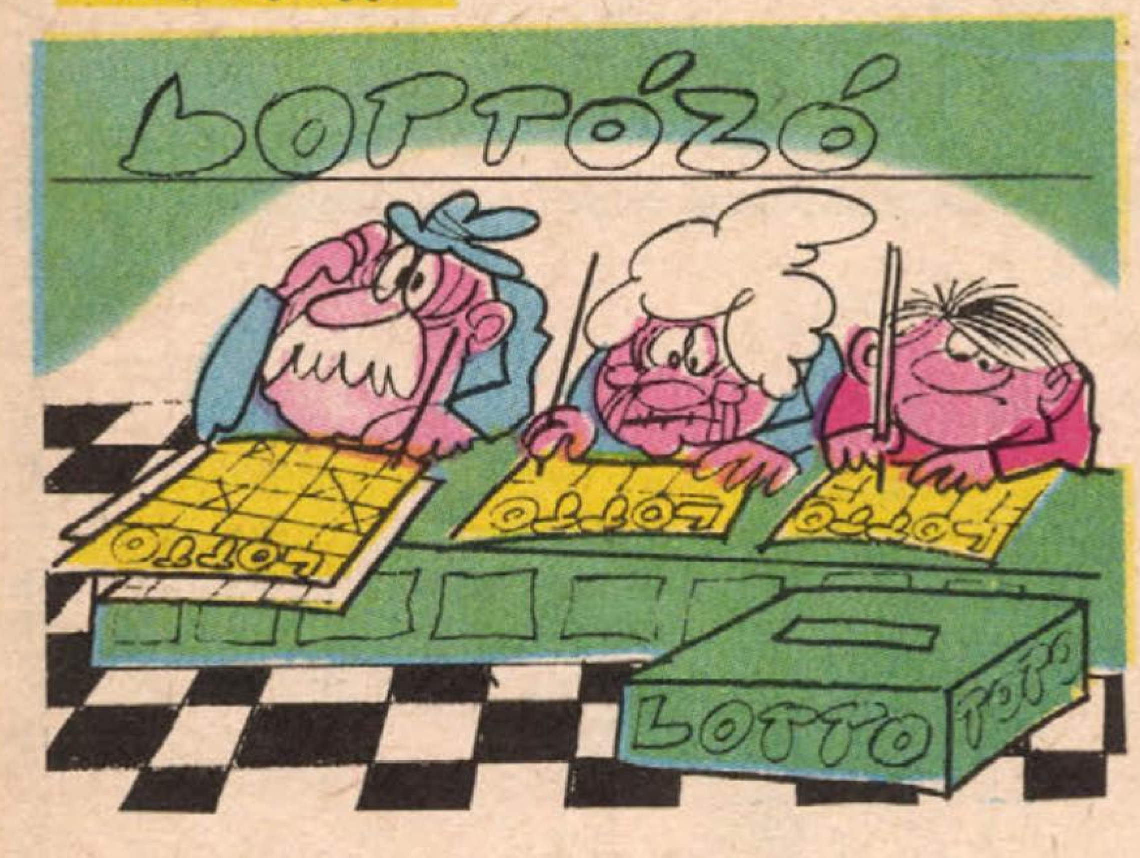

Endrődi István:

– Az új földesúr.

Fülöp György:

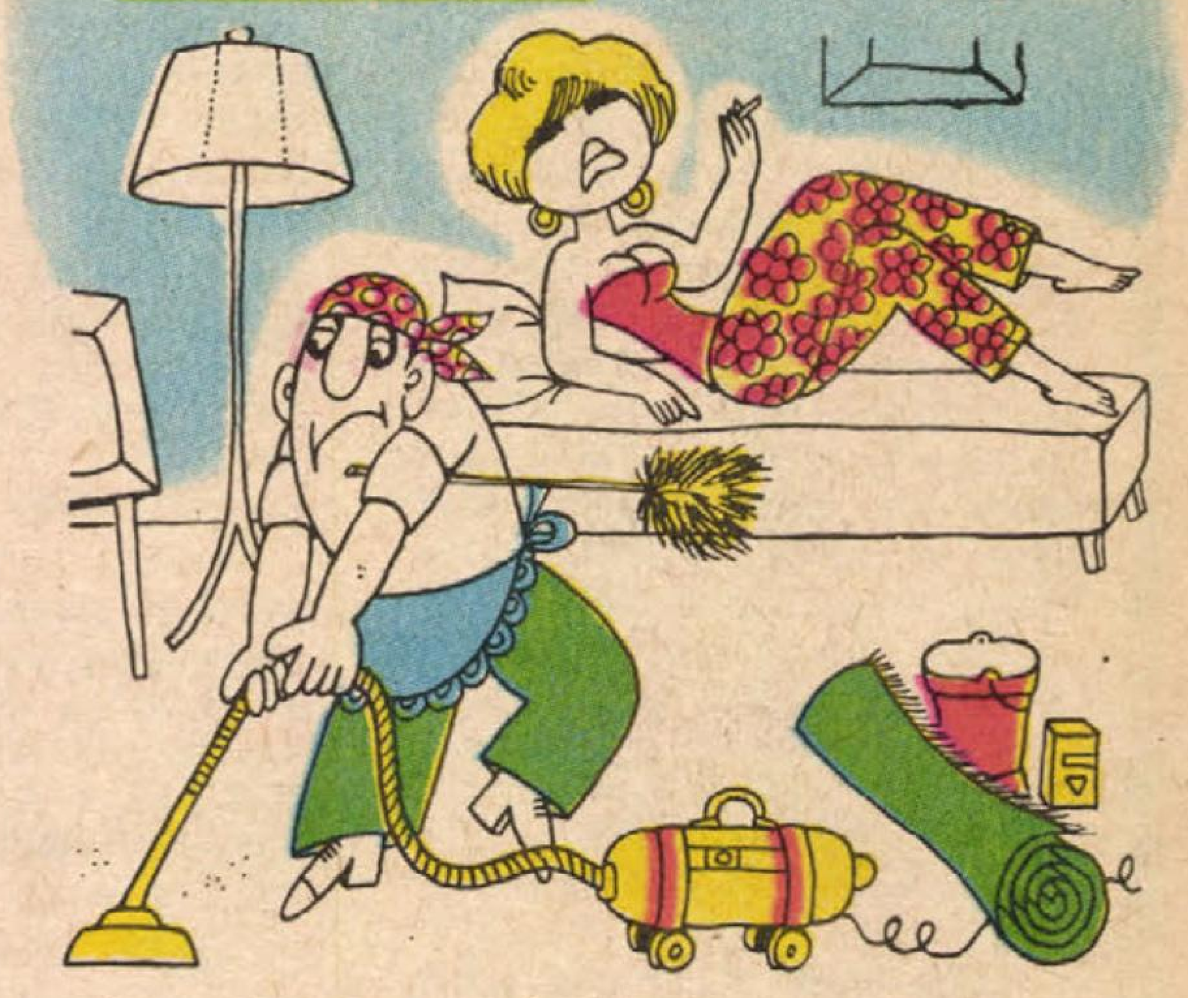
– A Szegény gazdagok.

Erdei Sándor:

– Vajon mennyit írt volna – írógéppel?

Balázs-Piri Balázs:

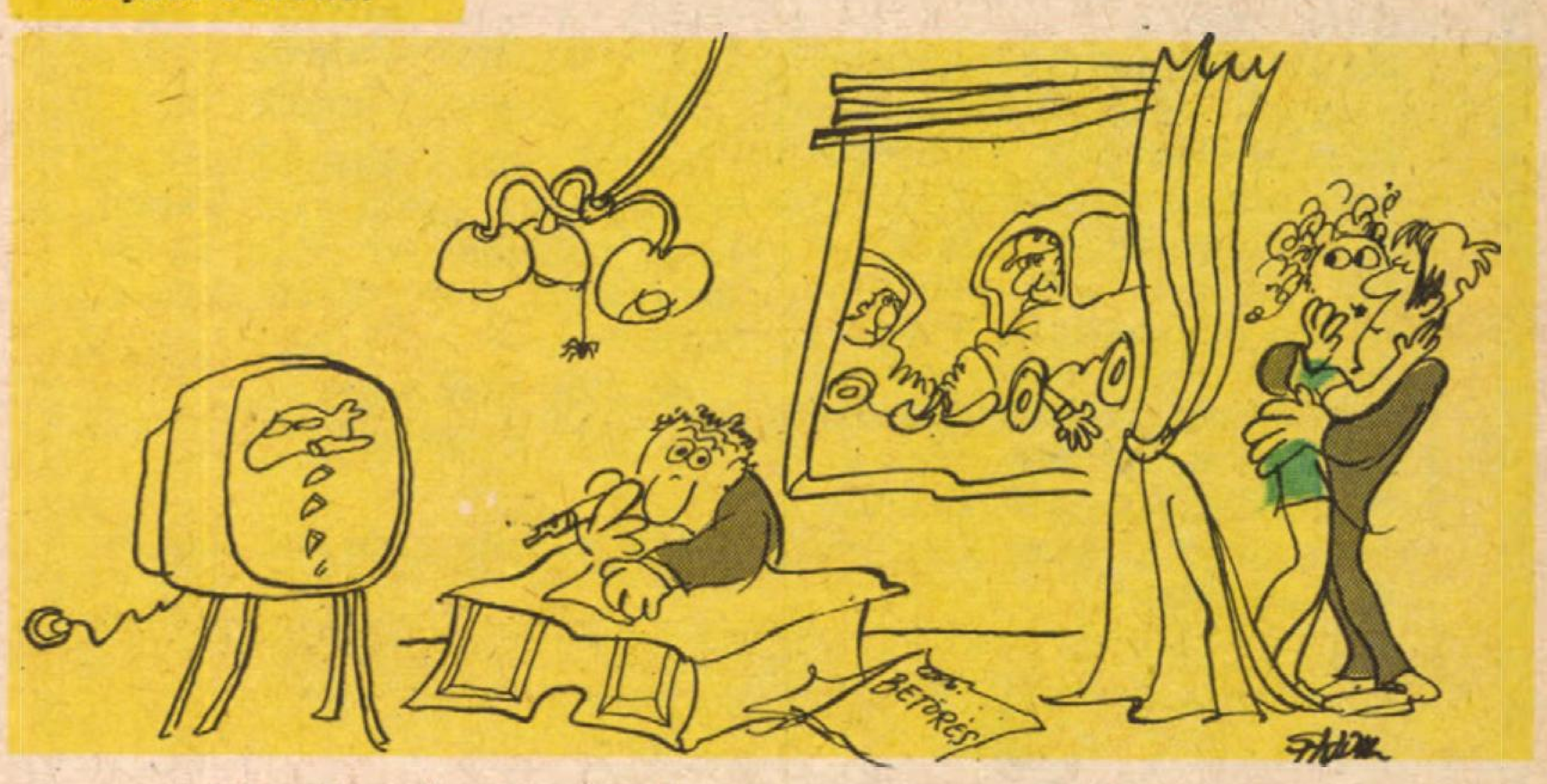
– Az aranyembe

Tót Gyula:

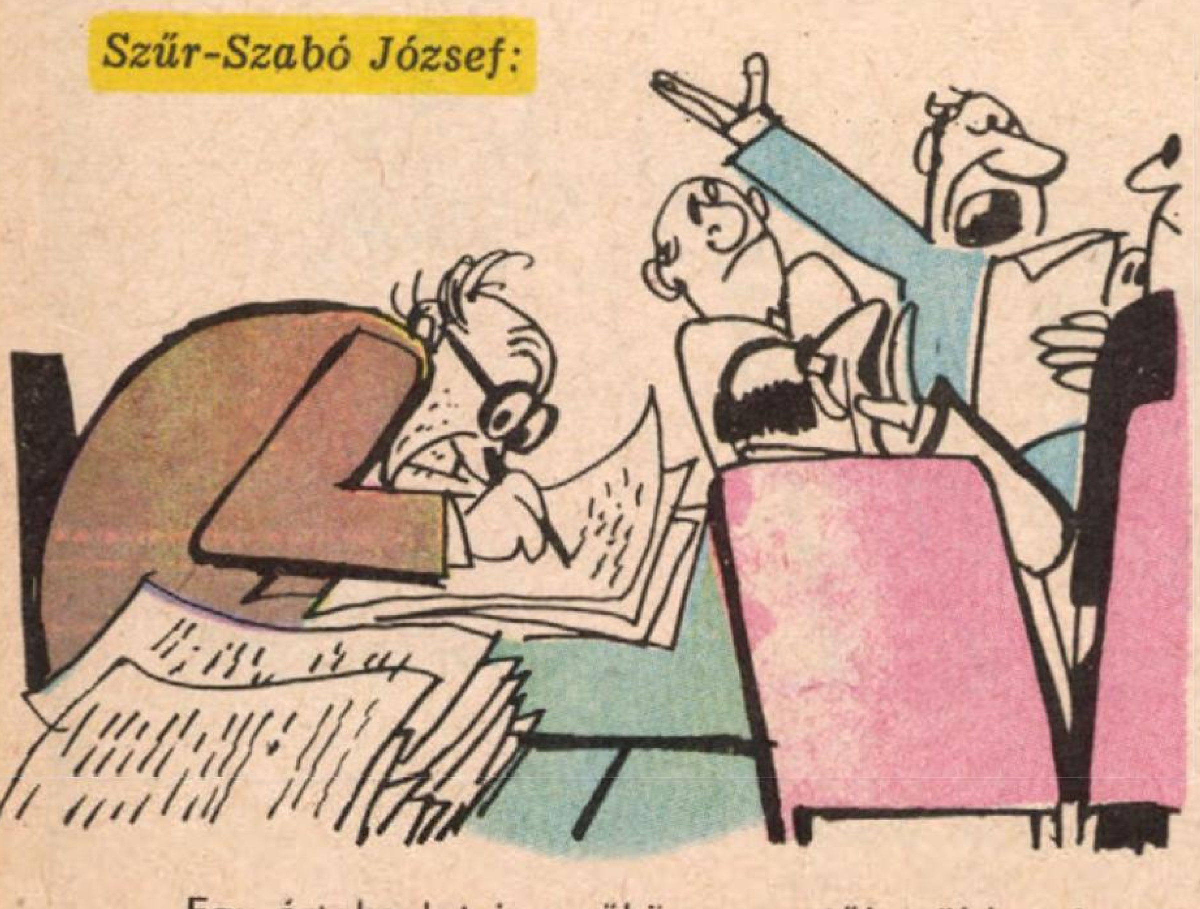
– Szerintem így lett a legtermékenyebb regényíró...

Sajdik Ferenc:

– Hja, könnyű volt neki! Akkor az az élet még tele volt témákkal...

Szűr-Szabó József:

– Egy értekezlet jegyzőkönyvvezetője többet ír manapság, mint ő egész életében!

Takács Imre:

– A jövő század regénye.

Vasvári Anna:

– A Tengerszemű hölgy.

LOVAK, LOVASOK, LOVAGOK

SZŰZ KÉZ

„Lóverseny... A lóversenyen minden pénzét elvesztette."

„Lóversenyez... Lóversenyzett s elvesztette a pénzét."

E két vészterhes mintamondattal kezdi A Magyar Nyelv Értelmező Szótára a fenti két címszó taglalását.

Valóban ilyen egyszerű volna a dolog?

Az ember kimegy a lóversenyre, lóversenyez s otthagyja az utolsó forintját is?

Ezt a problémát vizsgáltuk meg tudományos alapossággal egy szép őszi vasárnapon.

A kutatómunkát azzal kezdtük, hogy tíz-tíz forinttal megjátszottuk Íjászt és Quinternót és nyertünk fejenként egy ötvenest. Ezzel egyáltalán nem szándékozunk reklámot csinálni a Magyar Lóverseny Vállalatnak, hisz közismert: „Szűz kéz — nyer!" Minthogy nem tudtuk eldönteni, hogy a szüzesség csak egy fogadásra vagy az egész versenynapra szól, a többi futamban már nem fogadtunk. Nehogy lesújtson ránk az Értelmező Szótár haragja!

FÉLPERCES GYÖNYÖRŰSÉG

Több mint félórás a szünet két futam között.

És talán még félpercnyi sincs az az idő, amit a lovak a tribün előtti pályaszakaszon tesznek meg.

De ez a fél perc — valóban lenyűgöző, elragadó látvány!

Hosszan kinyúlik a hajrázó lovak teste, a patáknak szinte csak a hegye érinti a talajt, a tarka mezes lovasok már-már átrepülnek a paripák fején...

Nem is csoda, hogy odalent ötven-hatvan embert annyira fellelkesít a befutás szépsége, hogy a célegyenessel párhuzamosan maga is futni kezd, rikolt, hadonászik.

— Hát azért itt nemcsak az esztétikum hatásáról van szó — szállít le a fellegekből Fehér Dezső doktor, a vállalat igazgatója. — Akad a futók közül, aki az utolsó métereken is nógatja, buzdítja azt a lovat és azt a lovast, akire pénzt tett. Mások meg egyszerűen nem hisznek sem a célbírónak, sem a célfotónak, saját szemükkel akarnak meggyőződni a sorrendről.

FÚJ, CUBELKA!

Cubelka — nem ez a valódi név!

Futam után két kőkorlát között vonulnak pihenőre — immár gyalogszerrel — a versenylovasok. Nyertes és vesztes fogadók üdvözlik őket a korlát mögül. Az utóbbiak néha olyan mondatokkal, amelyekben még a kötőszavak is súlyos testi sértéssel érnek fel. Különösen egy lobogó hajú fiatalember hangja harsog ki a szidalmi kórusból:

— Fúj, Cubelka! — ordít és ököllel fenyeget egy negyvenkilós csapzott legénykét, aki görnyedten cipeli a nyerget. — Te gazember! Földbe verted azt a lovat! Te gyilkos! Fúj, Cubelka!

— Ez neki a testvére — bök az ágáló felé mellettünk egy sovány, hatvan körüli bennfentes. — Ő is vesztett két százast az öccsén.

— Dehát, ha a testvérét szidja — tamáskodom —, akkor miért kiált Cubelkát?!

Meghökken az öreg.

— Hát mit kiáltson? A keresztnevén szólítsa? Talán még becézze is? Egy ilyen gazembert, aki földbe veri a lovat?

És már visít ő is:

— Fúj, Cubelka!

Kürti András és Sajdik Ferenc

MILYEN A JÓ VERSENYLÓ?

Verseny előtt sportszerűen él!

Indulás előtt nincs lámpaláza.

Minden ellenfelét legalább egy orrhosszal meg tudja verni.

MILYEN A JÓ VERSENYLOVAS?

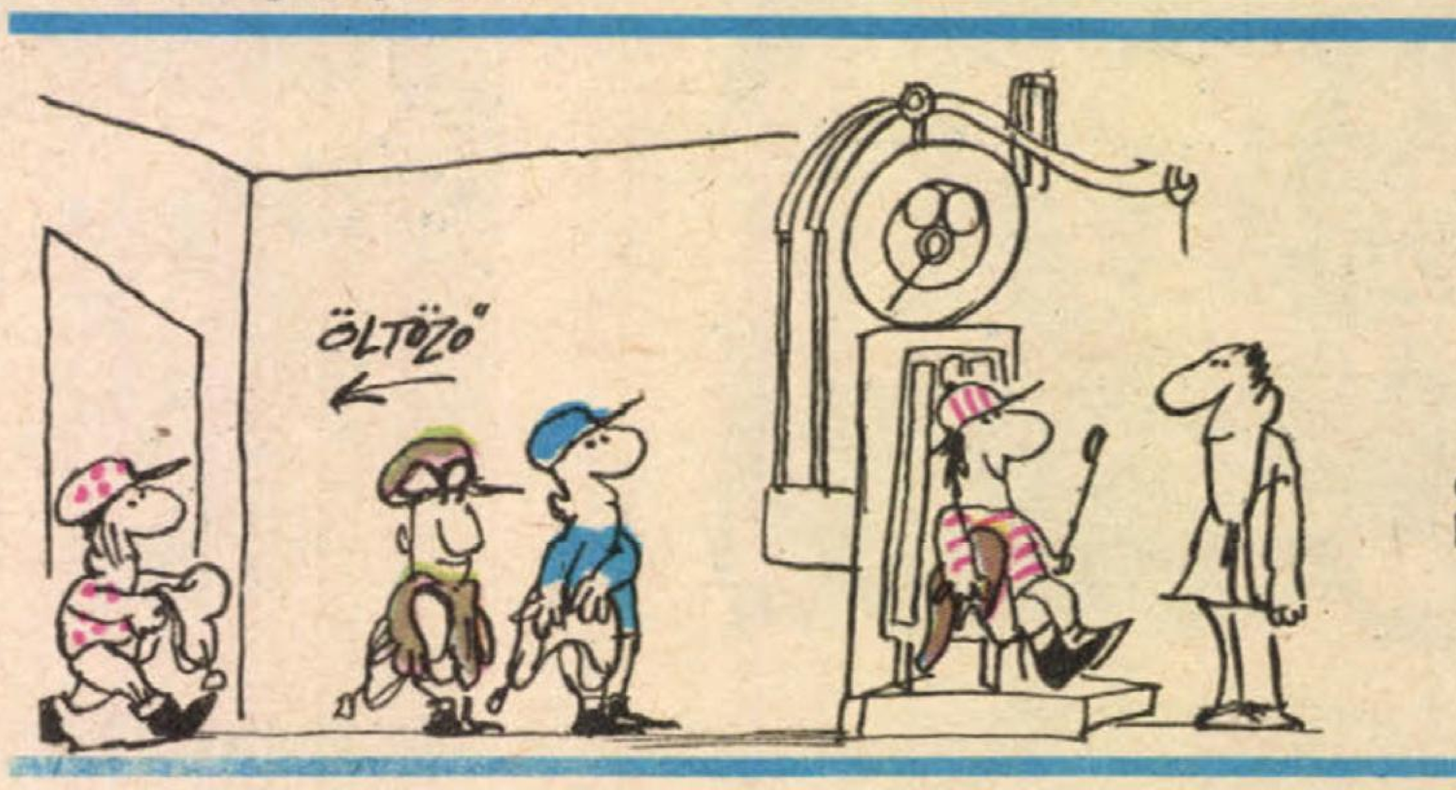
Könnyű.

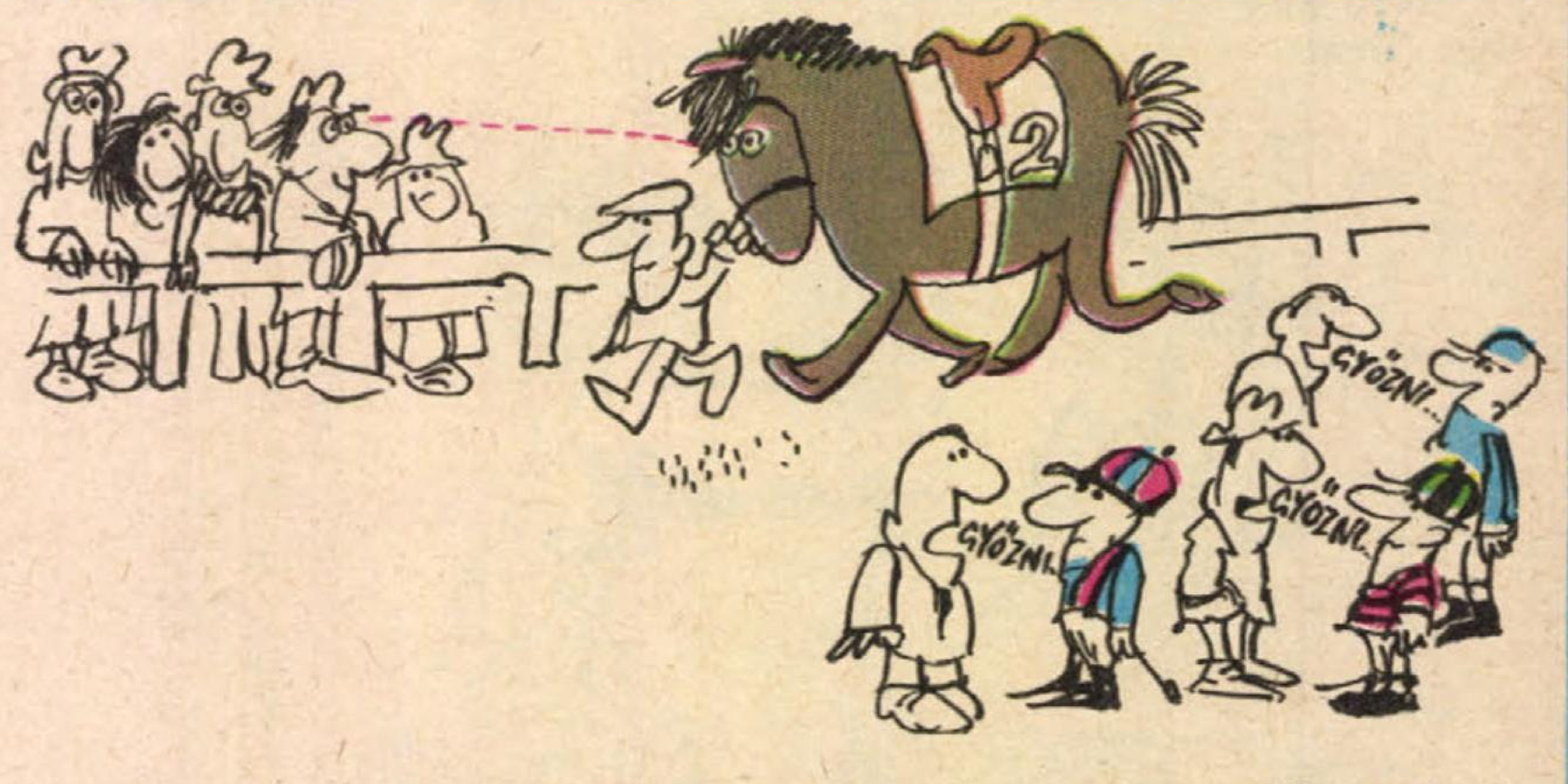
Azonnal észreveszi ellenfelei gyenge pontjait.

Újítani is tud.

Így kezdődik, a lovast lemázsálják.

A közönség a jártatóban szemügyre veszi a lovat, a lovas pedig megkapja az idomártól a taktikai utasítást.

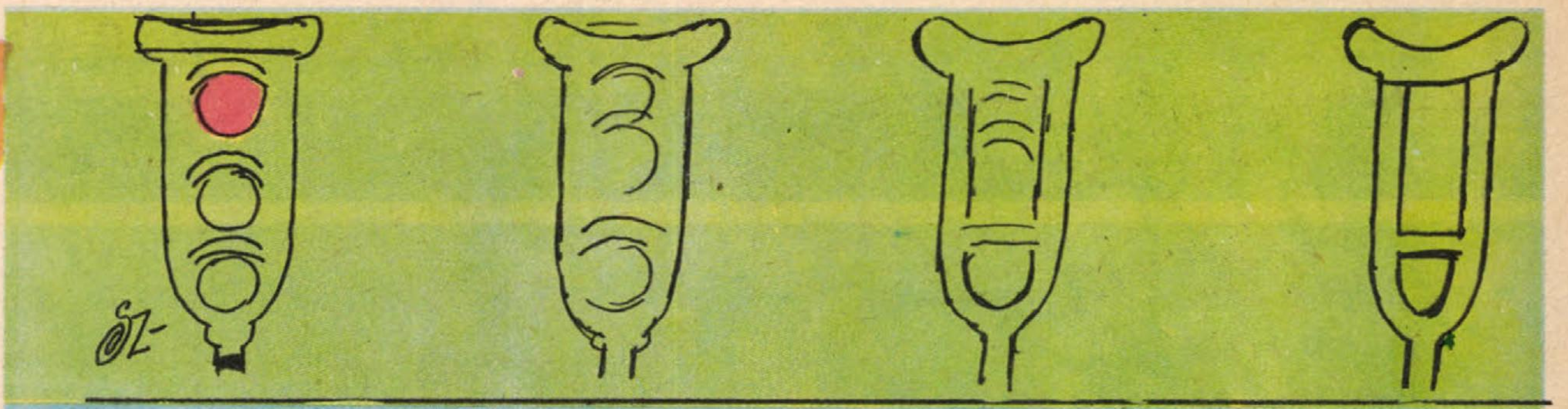
A ló elüget a starthely felé, a közönség meg elvágtat a fogadóirodák felé.

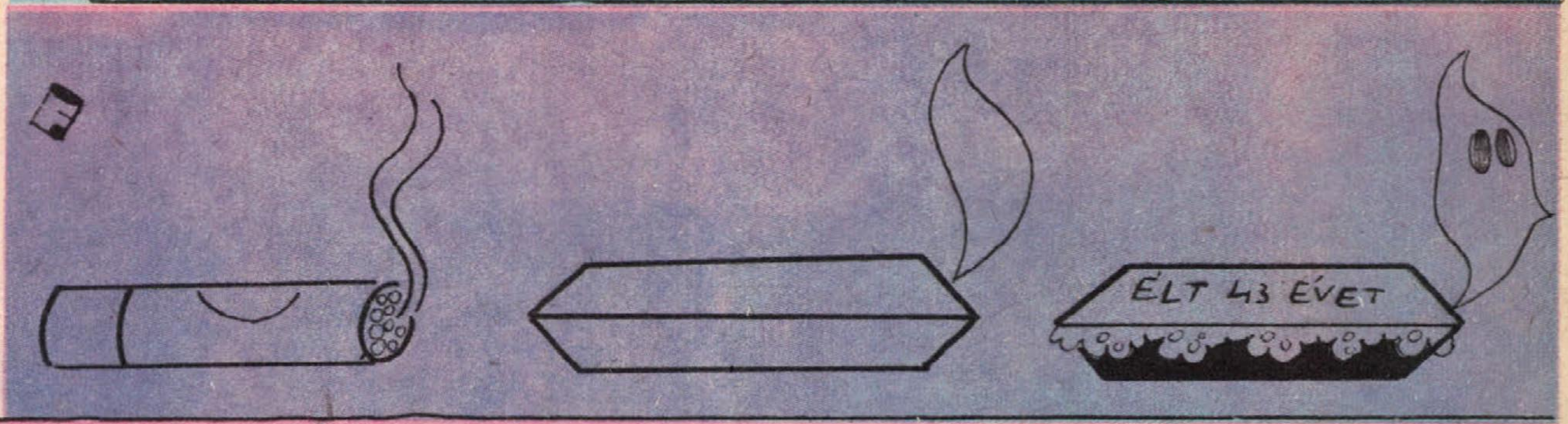
A cél! Itt dől el, hogy melyik fogadó emelkedik a mennyekbe, és melyik omlik a porba...

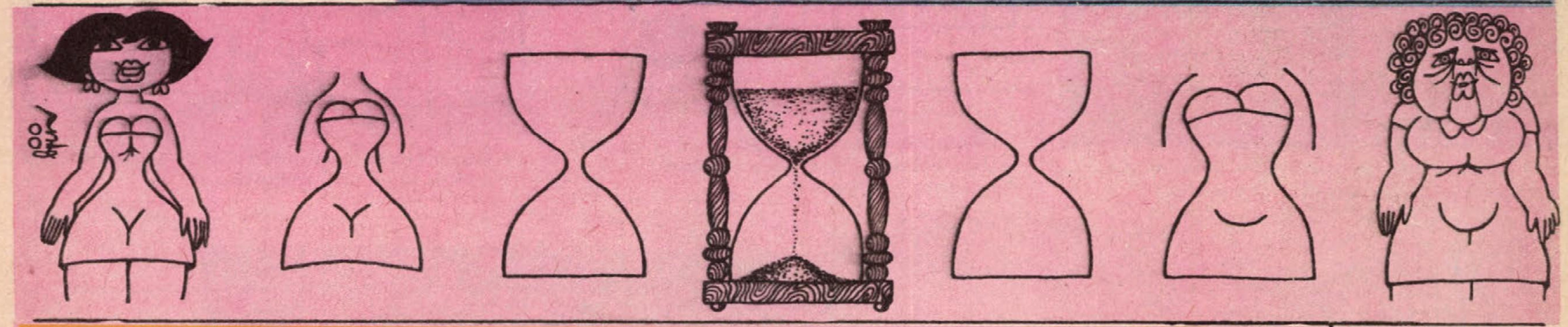
Rajz-iskola

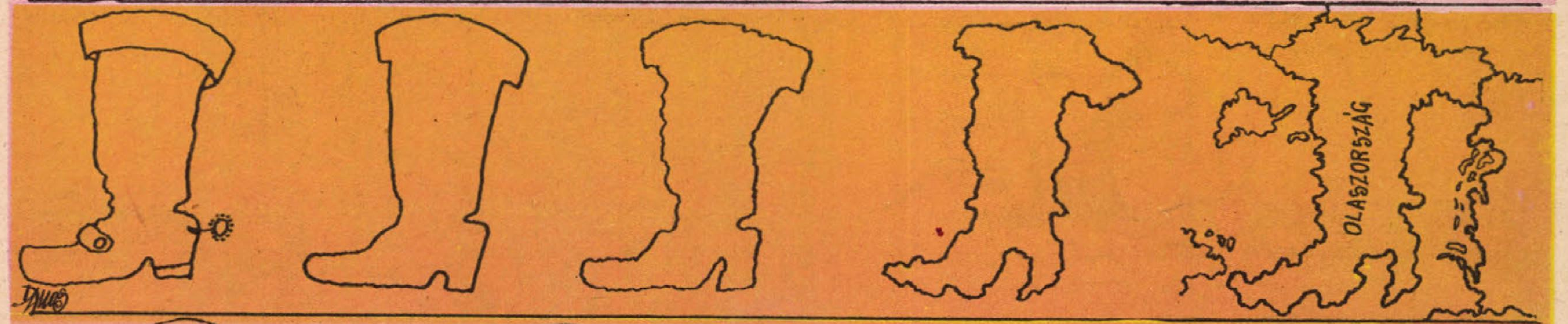
SZÜR-SZABÓ, TÓT, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, DALLOS, HEGEDŰS, SAJDIK

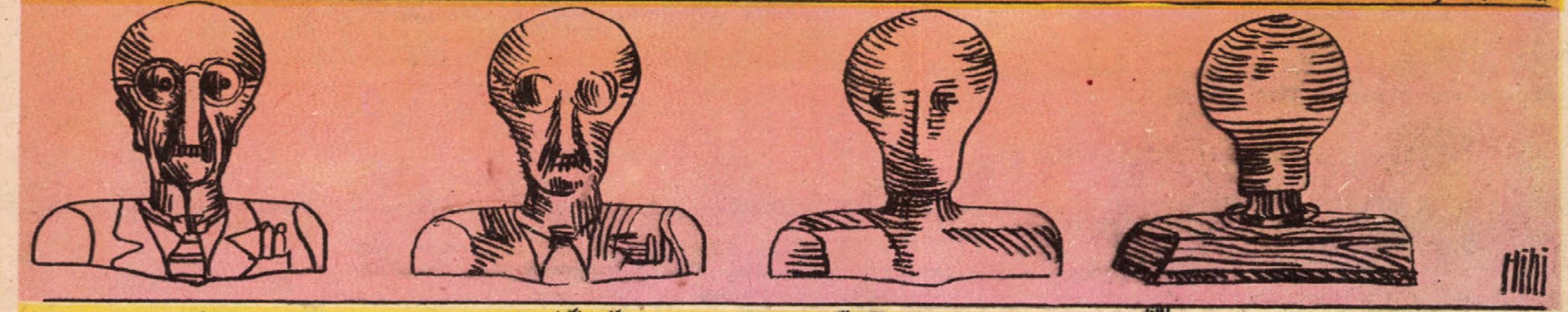

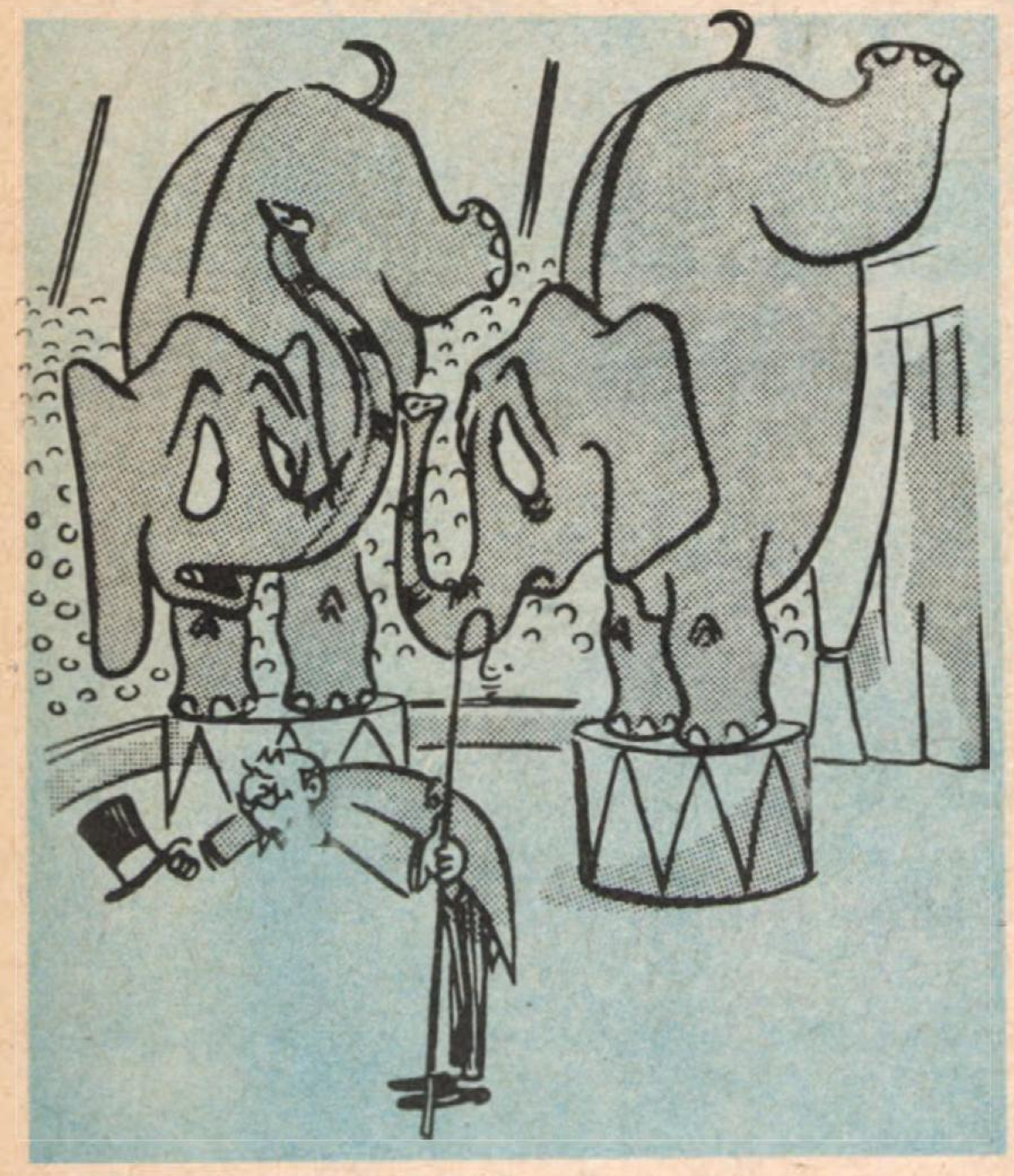
ÁLLATI DOLGOK

IMPORT HUMOR

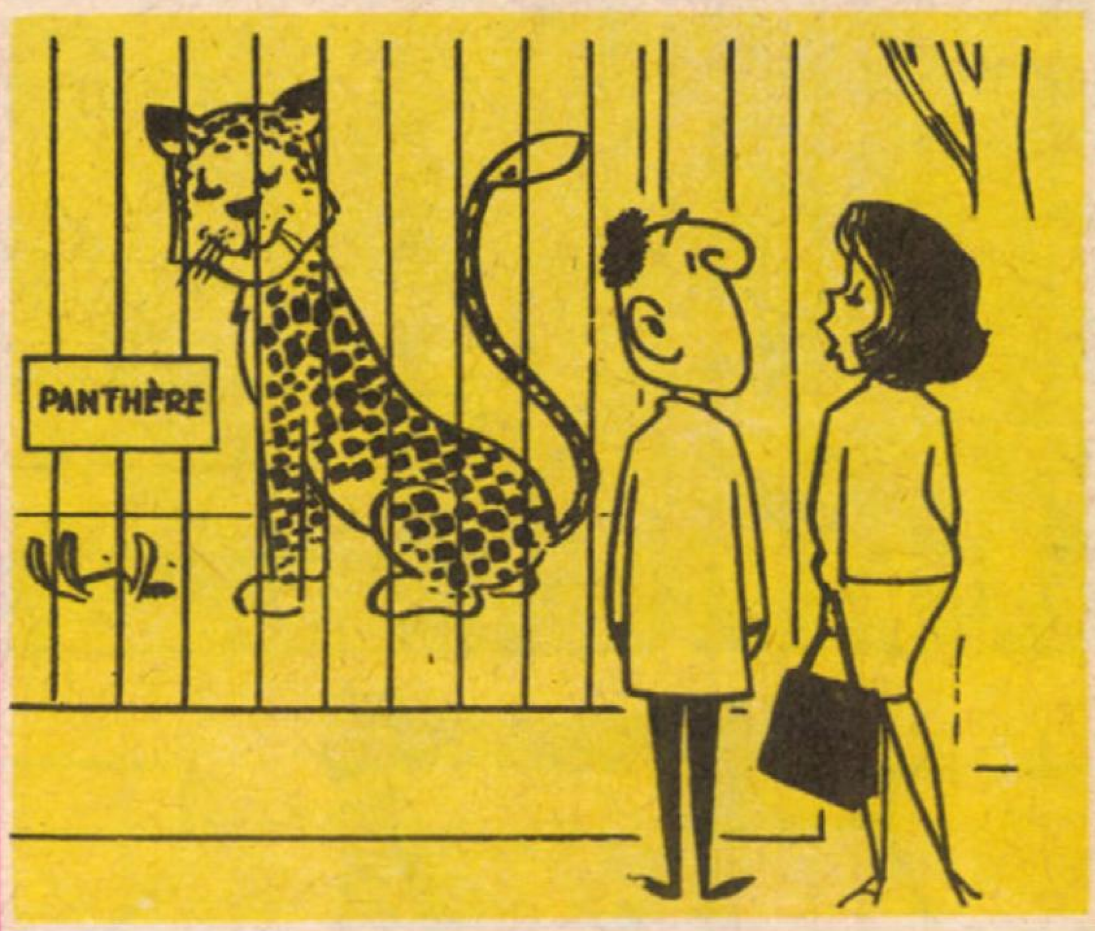

– Miért tanuljak meg én úszni? Még mindig csak lépegetek...

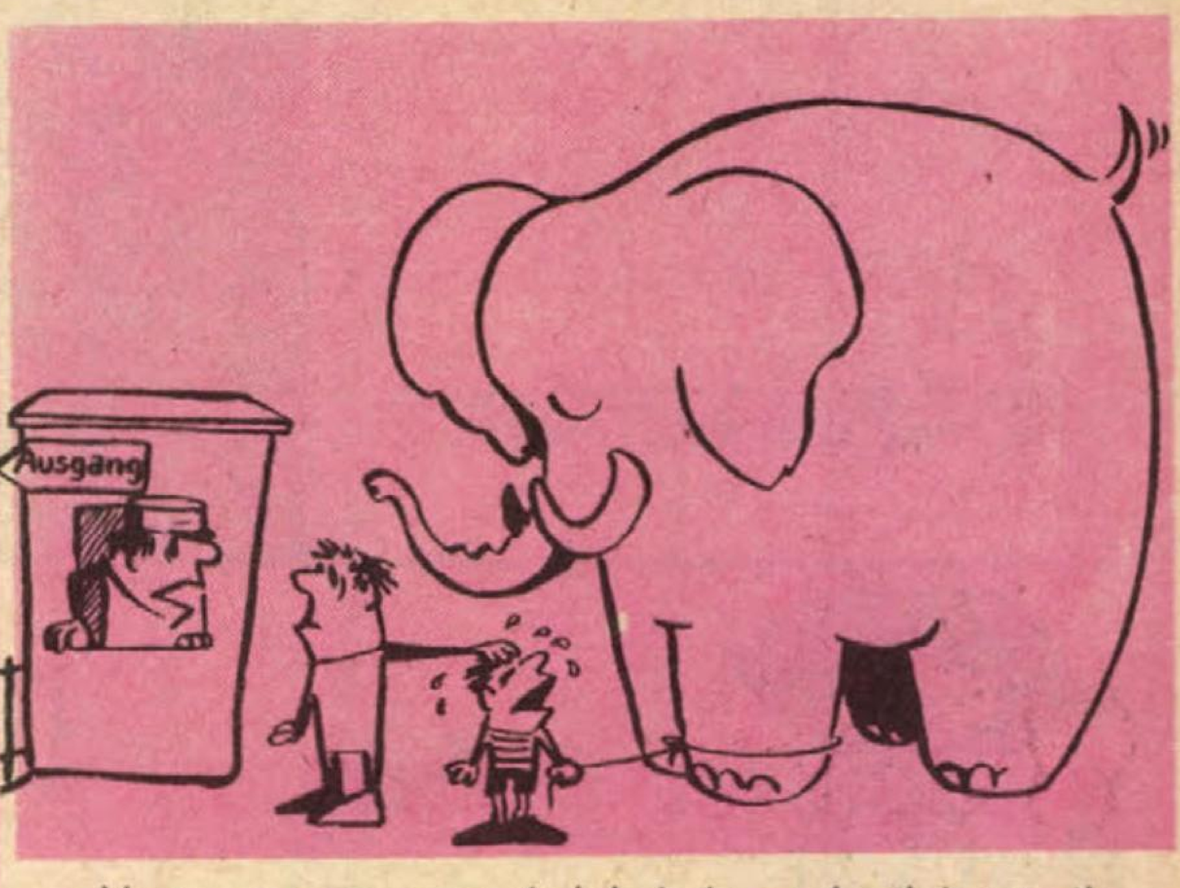

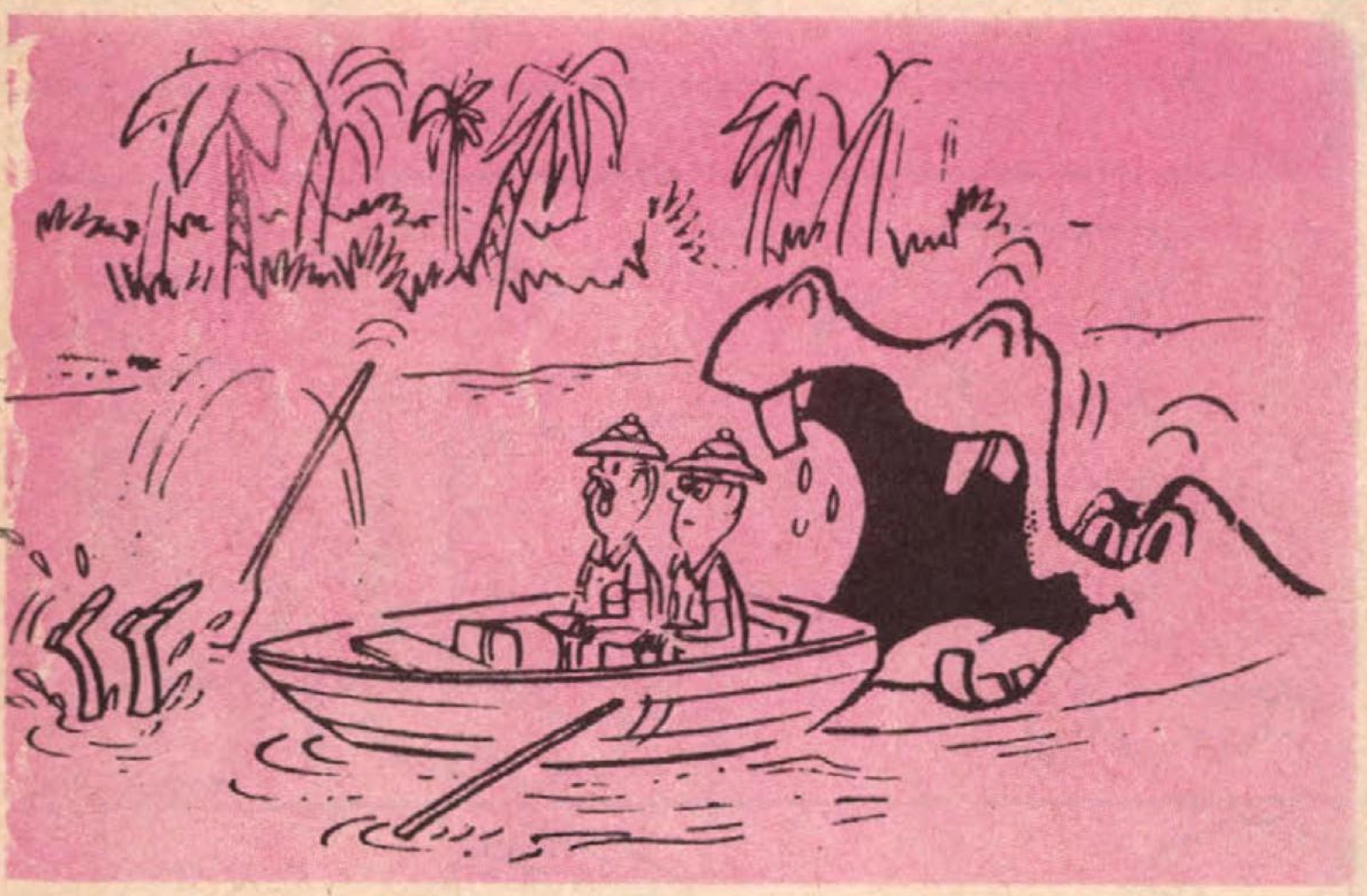
– Nézd, az öreg hogy learatja a sikert, mi meg a végén kapunk egy szimpla adag szénát.

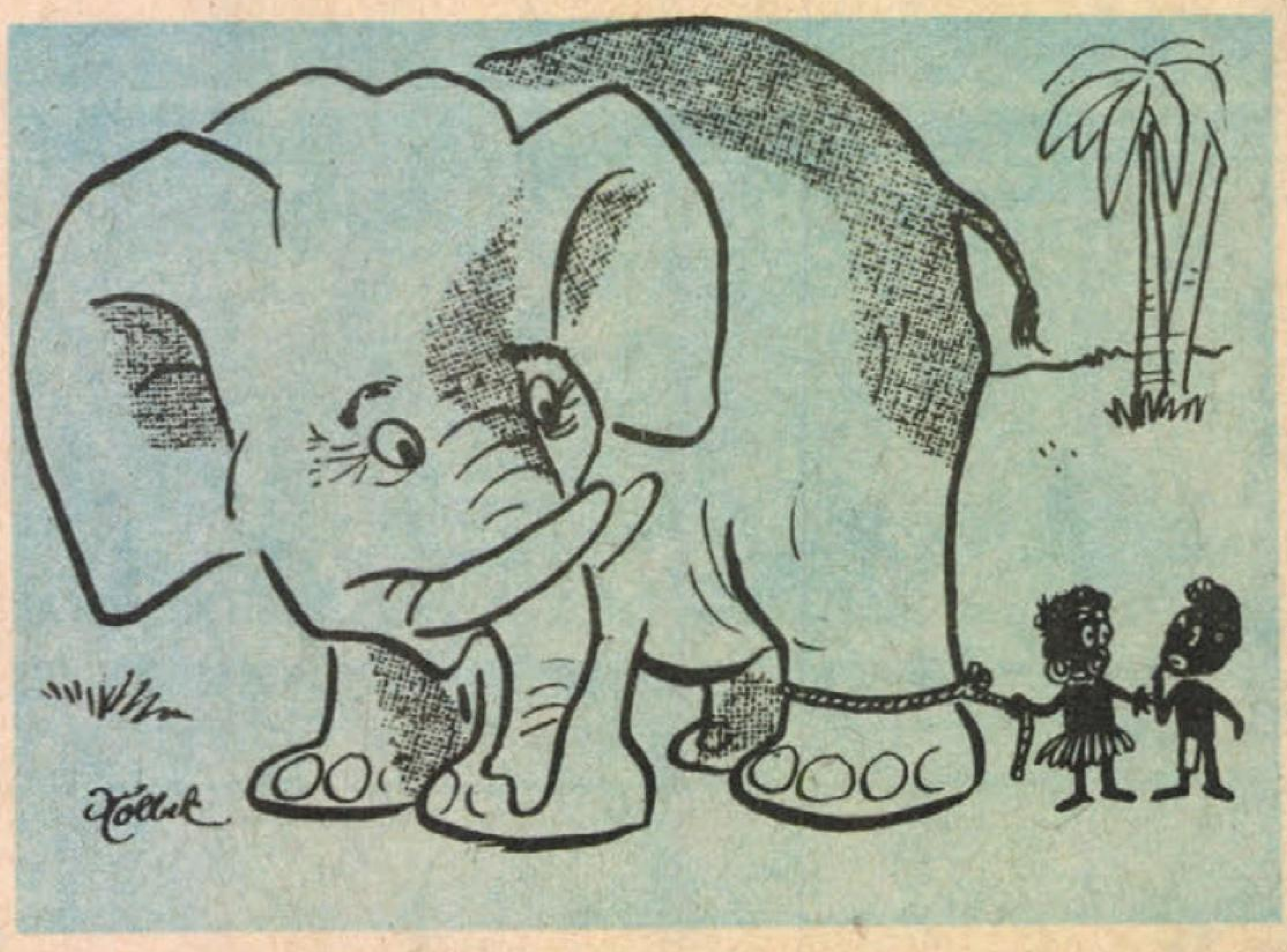
– Milyen elégedettnek látszik ez a szép állat!
– No, hallod! Olyan szép bundában én is elégedetten mosolyognék!

– Uram, engem nem érdekel, hogy Jumbó tetszik a kisfiának, akkor sem viheti haza.

– Milyen könnyelmű ez a fiú! Sohasem engedném meg magamnak, hogy ilyen veszélyes vidéken fürödjek.

– No, megfogni már megfagtuk, Ali, de mit csinálunk vele?

SZILÁNKOK

SZAVATOSSÁG

— Ennek a poharas tejfelnek a szavatossági ideje már januárban lejárt.
— Kedves vevő, ez a dátum csak a papírpohárra vonatkozik, a tejfel még remekül tartja magát.

KIADÓ SZOBA

— Kedves uram, ha megfelel a szoba, fizet érte havi ötszáz forintot, továbbá önnek kell kifizetnie a villanyt és a gázt, azonkívül hogy mellékesen feleségül vesz.

TÖPRENGÉS A BÖRTÖNBEN

— Mi leszek, ha megint nagy leszek?

KITÜNTETÉS

N.-t ünnepélyes keretek között kitüntették az „Ember" megtisztelő címmel.

ZAJOS HÁZ

— Még háromszor nem alszunk és itt a születésnapom.

ÉJJELIŐR

— Fiatal koromban minden más volt. Mostanában, ha reggel nehezet eszem, egész délelőtt nem tudok aludni.

DICSEKVÉS

— Otthon kizárólag én parancsolok — dicsekedett büszkén Y., aki évek óta egyedül él.

EGY PÉNZTÁROSNŐ FIGYELMÉBE

Tévedni emberi dolog. De állandóan?!...

SZÉP KIS ASSZONYKA

— A feleségem vett nekem a születésnapomra egy kivilágítatlan kerékpárt.

G. Sz.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Kötelező haladási irány? Vidám város ez a Sopron!
(Nagy József, kiskunfélegyházi olvasónk felvétele Sopronban)

Bajuszos hölgyeknek árengedmény.
(Budapesten, a Rákóczi úton fotózta Balogh Gyula)

A rossz baráti környezet is a bűnüldözés útjára viszi a fiatalt.

Nahát, ezt nem tudtuk . . .
(A Kisalföld c. lapban észlelte Hárs Eszter, győri olvasónk)

OKTATÁSPOLITIKAI HETILAP XXIX. ÉVFOLYAM 31 SZÁM 1973. október 5.

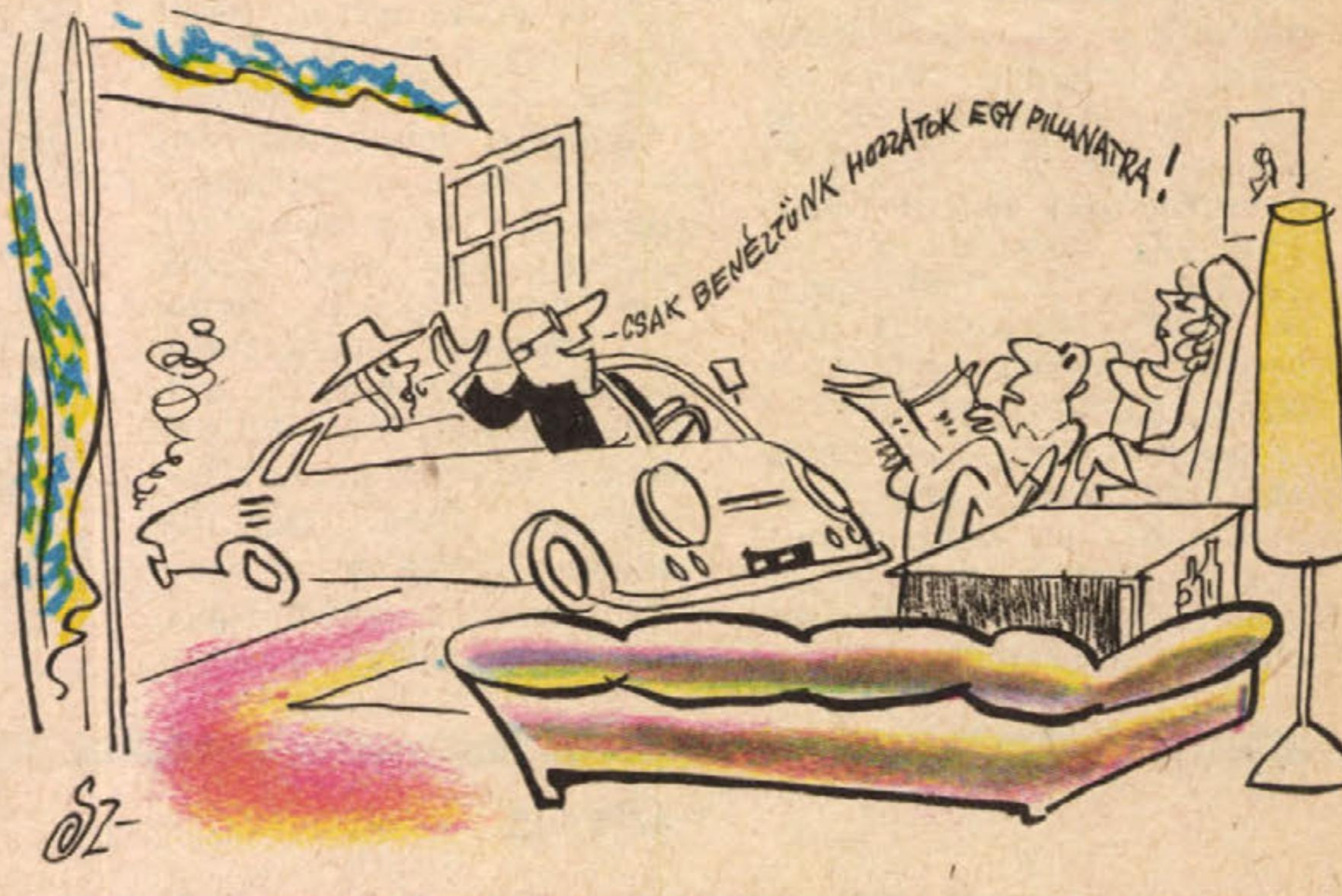
KÖZNEVELÉS

Levélcím: 1368 Budapest postafiók 182. ÁRA 2,- Ft Előfizethető bármely postahivatalnál. Előfizetési díj egy évre 86,- Ft

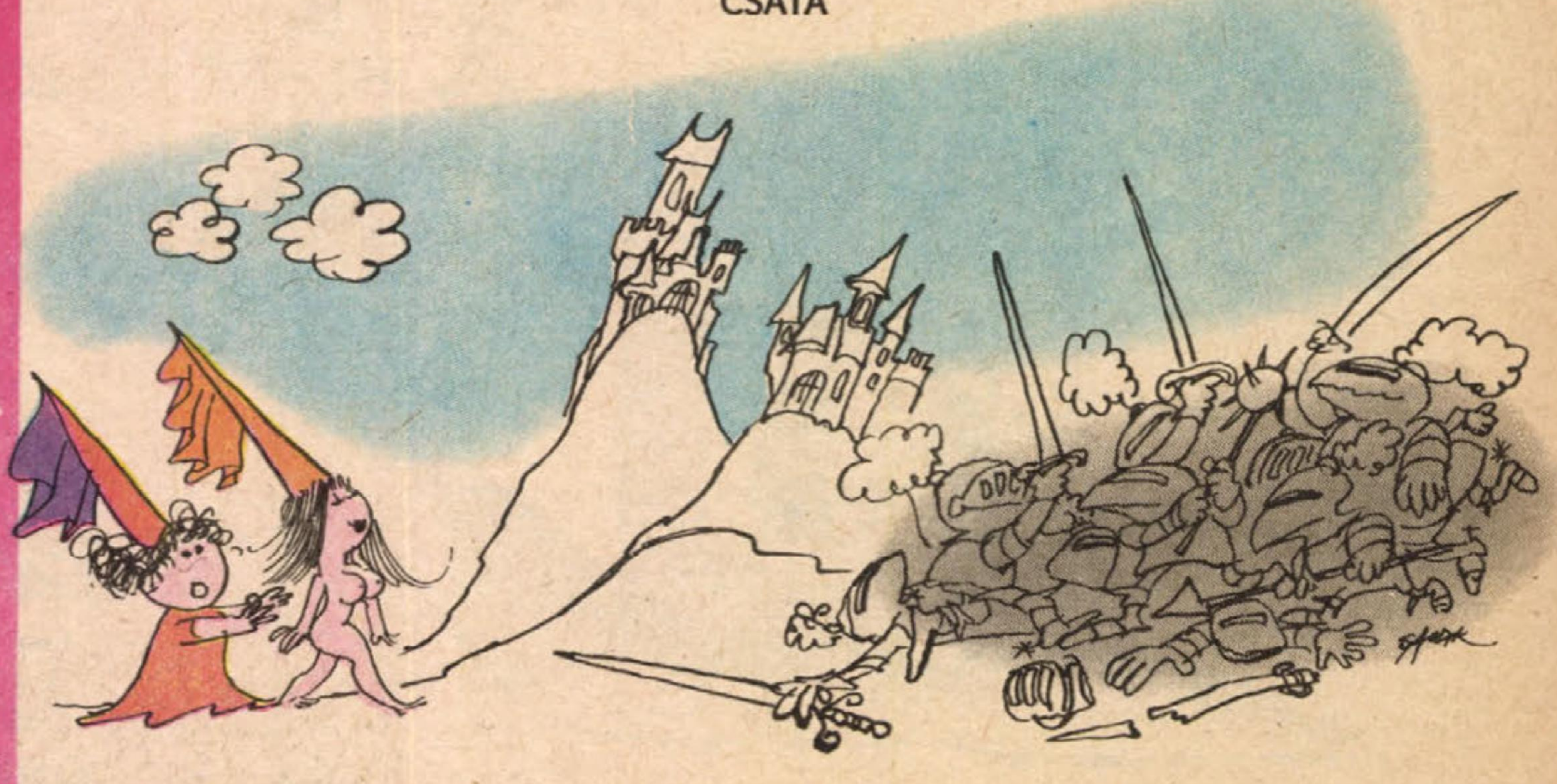
Nyelvművelés az iskolában * „STARTOL AZ ÚJ HÁZIREND

Ha már műveljük a nyelvet, akkor miért nem indul, vagy rajtol az a házirend? Egyáltalán: elképzelhető olyasmi, hogy egy rend startol (rajtol, indul)? A rend (és a házirend) nem inkább életbe lép?
(A „Köznevelés" c. lapból ollózta Kézér Kálmán, pettendi olvasónk)

ÚJ AUTÓTULAJDONOS

CSATA

– Eredj, lányom, s ha erre sem hagyják abba a harcot, akkor reménytelenek a férfiak.

VENDÉGEK

– Az a fontos, hogy jól neveljétek őket, hiszen ők keresik majd nekünk a nyugdíjat!

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS

– Megjött már a kenyér?

A TUDOMÁNY LEBECSÜLÉSE

TISZTELT SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG!

Felháborodásomban fordulok nagy példányszámú lapjukhoz, amely a nemes ügyek védelmében kimagasló érdemeket szerzett. Ugyanis lebecsülik a Tudományt nálunk, pedig mit kéne támogatnia mindenkinek, talán a pipaipart, a hirdetések fényét, avagy a ligeti padok állagát?!

És mégis: ki ne tudná például, hogy a rádió, amely milliókhoz szól, még mindig gyakran muzsikát sugároz, ahelyett, hogy tudományos magyarázatokat fűzne a zenéhez. Talán felét is a drága műsoridőnek így szívják el a Tudományos Elemzés és Felvilágosítás elől, nemcsak megrövidítve így a Tudományt és annak korifeusait, hanem lebecsülve egyben népünk igényét is tudatvilágának bővítésére. Pedig egyszerű tény, hogy aki nem tudja ki, hogyan, mikor szerzette, amit szerzett, milyen volt a magánélete és lelkivilága, másfelől mit jelent konszonancia, disszonancia, polifonitás és homofonitás, menzmatikus és fugális zene — az ha hall is, süket! Ellene lehet persze vetni, hogy maga a muzsika is kell a népnek — de hát ha kell, miután a felvilágosítás érdeklődést teremt iránta, bárki elmehet egy-egy hangversenyre, operába, avagy az operettszínházba, avagy valamely bárba. Olyan helyekre tehát, ahol a Tudomány valóban már csak a szűkkörűség miatt sem élvez kedvező légkört.

Még rosszabb a helyzet a színházi közvetítéseknél és a filmek bemutatásánál, elsősorban a televízióban. Alig-alig van magyarázat, némi vita (az sem mindig a Tudomány rangviselői között!) és közben mi történik? Elvonják a közönséget a filmektől, mert bemutatják őket, felkeltés helyett kielégítik a színház iránti érdeklődést, mert előadásokat közvetítenek! És a néző csak néz, csak néz, közben nem tudja mit is néz, a szerző kivel van eszmei rokonságban, hol áll fejlődésének útján a rendező, és egyáltalán miben különbözik az a darab, amit lát, a többi daraboktól, amelyeket nem lát!? Alakulhat-e így ki elmélyült szemlélete neki? Érezheti-e korunk drámai menetét a tudata neki? Még a legkedvezőbb jelenség talán azok a beszámolók, amelyek világfesztiválok film- és színházélményeiről adnak elemző és összehasonlító képet, olyan művészeti termékek iránt tárva fel a szemeket, amelyeket egyébként majd sohasem szemlélhet a néző.

Ám mindez mégcsak hagyján! De egyenesen hanyatlás tapasztalható a könyveknél! Ma már ritka az olyan előszó, utószó, amely akár csak meg is közelítené terjedelemben a közreadott művet. Az olvasó így bizonytalanságban marad, csak olvas, és nem tudja, hogyan kell éreznie, viselkednie, értékelnie, min kell mulatnia, vagy megrendülnie, elidegenednie vagy megvalósulnia. És hosszú távra el is veszti a parlagi élvezetből való kiemelkedés lehetőségeit!

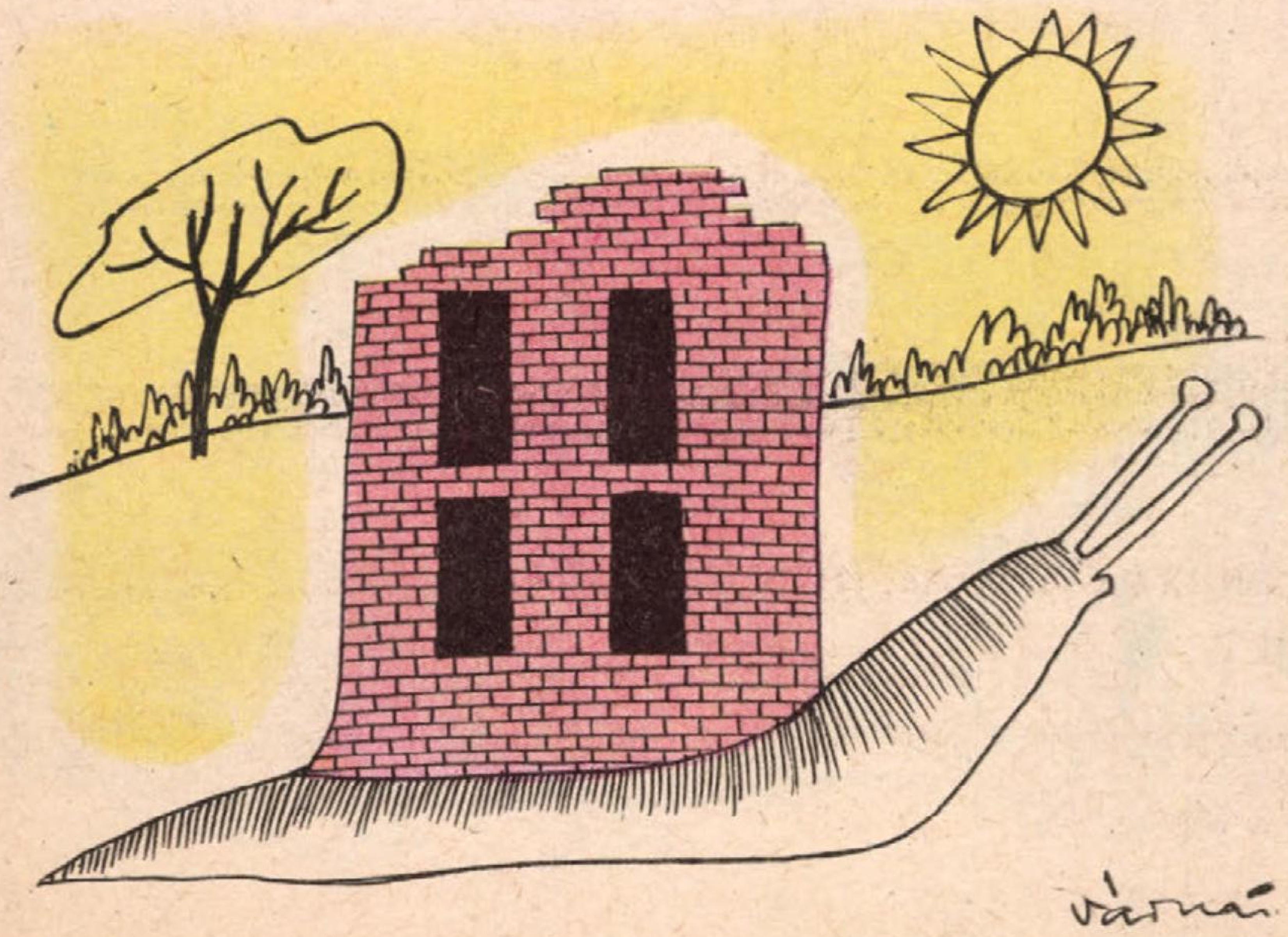
Úgy vélem, a Tudomány további hanyatlásának csak úgy lehetne gátat vetni, ha rögzítenének egy arányt az úgynevezett alkotók és a Tudósok, az úgynevezett alkotások és a Tudományos Munkák nyilvánosságra hozatala között. Szerintem ez az arány legyen legalábbis 3:1 a Tudomány javára! (Persze, ha Tudós könyvet ír, az az alkotói rész rovására közöltessék!) Továbbá: visszaélések elkerülésére le kell szögezni, hogy az egyszerű előadások (szimfóniák, beat- és népdalok, moziművek és drámák bemutatón túli előadásai) mint mennyiségi tényezők, ugyanezek legalább akkora közönség előtti megmagyarázásával ellensúlyoztassanak. Teszem azt, egy slágert végigjátszanak nyáron száz helyen ezerszer, átlag száz főnyi közönség előtt, az egyenlő tízmillió hallgatóval — tehát arról előadást közvetítsen a televízió és a rádió, cikkeket valamennyi lap, beleértve a helyi és szaksajtót, hiszen bélyeggyűjtők is hallgatják a slágert.

Tudomány nélkül a nemzet negyedkarú óriás!

Tisztelettel:

Gombó Pál

HÁZÉPÍTÉS

A KÜLÖNC

– Az indok az, hogy nem illeszkedtem be a kollektívába . .

MINI DRÁMA

Az alkohol arcvonalán
Roham indul Budapesten,
Már elvonórendelések
Lesznek minden kerületben,
Sok szesztestvér összerezzen

Egy érdekelt ezt motyogta:
Irtózom az ilyen sporttól,
Mert az elvonórendelő
Elvonna az italbolttól,
Csaposoktól, sörtől, bortól.

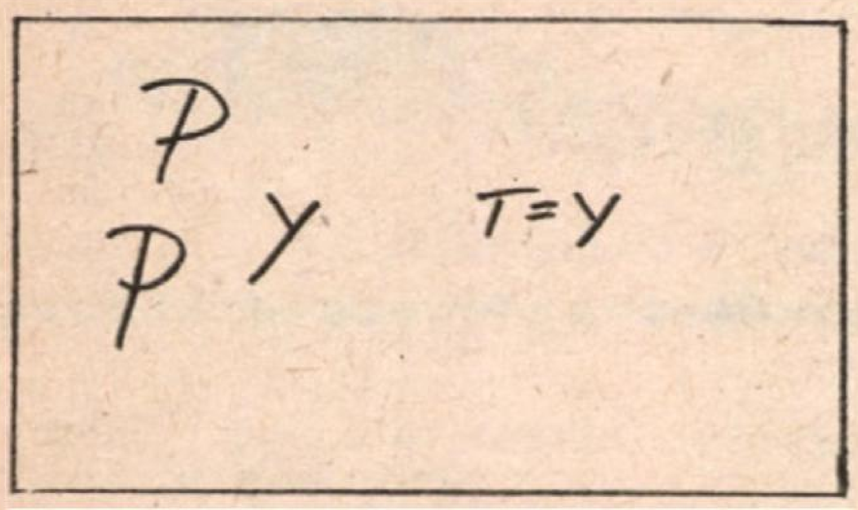
Dráma lenne ebből — mondta —
Melynek talán nincs is mása,
Na és benne életemnek
Legszomorúbb felvonása:
Az alkohol elvonása

Hidvéghy Ferenc

RÉBUSZ

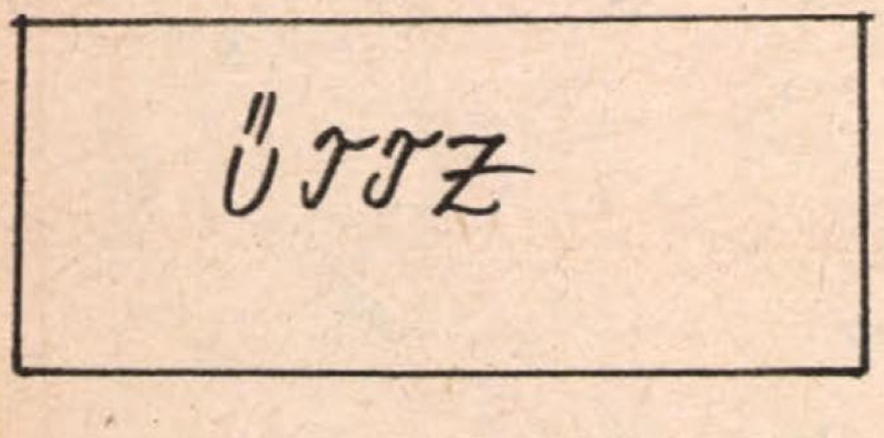
270. rejtvényünk megfejtése:

Pitypalatty

A 100 forintos díjak nyertesei:
Dr. Bujtás László, 1132 Bp., Gyöngyház u. 3.
Mikes Ilona, 5400 Mezőtúr, Kossuth L. u. 69.
Sikó Zoltánné, 2162 Őrbottyán, Petőfi u. 2.

271. REJTVÉNYÜNK

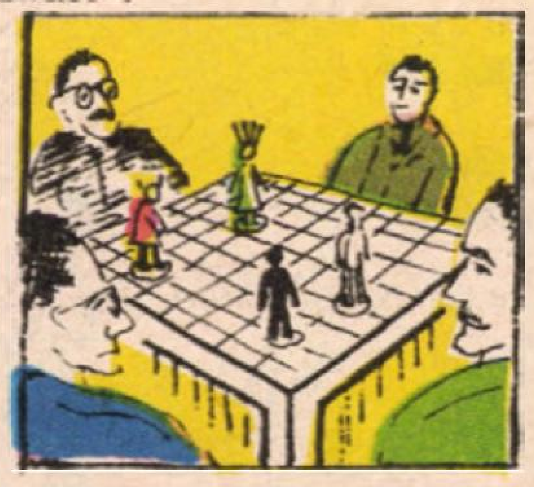

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 19-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ÜZLET AZ ÜZLET

Alig néhány nappal a negyedik közel-keleti háború kirobbanása után az angliai John Waddington Ltd játékgyártó vállalat „Olajharc" című társasjátékot bocsátott az érdeklődő közönség rendelkezésére. Legfeljebb négyen játszhatják; a bábuk királyok, diktátorok, helyi politikusok, gerilla-vezetők. A társasjáték külön érdekessége, hogy a gyár prospektusa szerint „Miles Copeland, volt CIA-ügynök szaktanácsai alapján készült".

KÍNAI PUSKA

A pekingi Renmin Ribao hasábjain éles és érdekes vitát közöltek. A résztvevők: Csung-San város középiskolájának diákszervezete és az iskola matematikatanára. Az egyik ifjú — minden társadalmi rendszerben elterjedt módszerrel — lemásolta padtársa dolgozatát. A puskázást a tanár észrevette és a bűnös egyest (a kínai osztályzási rendszer szerint „nullát") kapott a dolgozatra. Az iskola diákjai levelet írtak a központi lapnak, s ebben igen finoman így fogalmaztak: „Tanárunk nem akarja megérteni: Mao elnöknek az oktatásról vallott elvei szerint a tanulók dolgozatírás, vagy vizsga közben kicserélhetik nézeteiket." A Renmin Ribao a jelek szerint a diákoknak adott igazat, mert már másnap közölte a matematikatanár válaszát: „Minél többet tanulmányozom Mao elnök gondolatait, annál világosabb előttem, hogy a diákoknak igazuk van."

A mozgalom rohamos sebességgel terjed a kínai iskolákban.

HORGÁSZ-TÖRTÉNET

Charles Hickson és Calvin Parker kikötőmunkások békésen horgászgattak a Mississippi folyó partján, amikor kékszínű űrhajó ereszkedett közelükben a földre. Az űrhajóból három „ráncos bőrű, hegyes fülű lény" szállt ki. A látogatók a két horgászt az űrhajó fedélzetére vitték, ahol azok — mint utóbb elmondották — a rémülettől elvesztették eszméletüket. Mire felocsúdtak, ismét a folyóparton voltak — s az űrhajó sehol. A kaliforniai egyetem gépészeti tanszékének professzora Dr. James Harder valamint Dr. Allen Hynek a Northwestern University csillagászati fakultásának tanára megvizsgálta a két horgászt. Hipnotizálták őket, hogy újra átélhessék tapasztalataikat a „Ráncosbőrűekkel." A vizsgálat után kijelentették a Los Angeles Times tudósítójának: elfogadják igaznak a két horgász történetét.

Hát igen, horgászok néha lódítanak. De ki hipnotizálhatta a két egyetemi professzort?

INFLÁCIÓ AZ APÁTSÁGBAN

Szaporodnak a pletykák az angol lapokban Anna hercegnő közelgő esküvőjének részleteiről. Az arisztokrácia köreiben az a jelentés keltette a legnagyobb izgalmat, hogy az ünnepi esküvői ebéden Charles trónörökös mellett Caroline hercegnő, a monacói herceg és Grace Kelly ex-filmsztár leánya ül majd a családi asztalnál. Ebből arra következtetnek, hogy netán újabb frigy van készülőben.

A szerkesztőségeket ennél jobban érdekli, hogy a Westminster apátságban 23 fontra emelték az esküvői sajtójegyek árát. A legutóbbi hasonló alkalommal, a királynő unokatestvérének, Alexandra hercegnőnek az esküvőjén még csak öt fontba került egy sajtójegy. Az indoklás sem érdektelen. Reginald Pullen, a Westminster Abbey főkincstárnoka: „Infláció van. És az apátság anyagi helyzete nem engedi meg, hogy nagyobb összeget veszítsünk ezen az esküvőn..."

ALKALMI VÉTEL

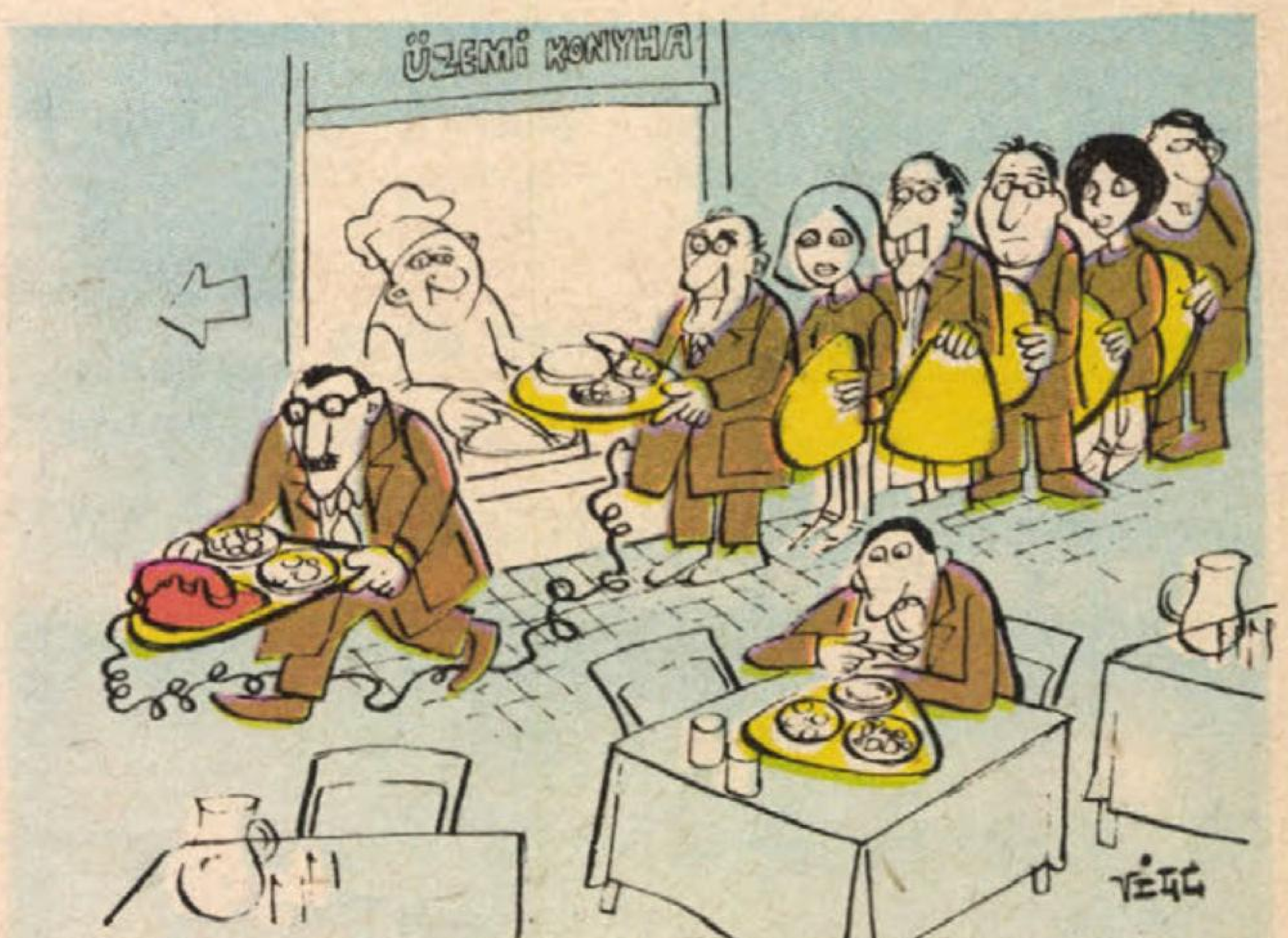
Az „Amerikai Temetkezési Vállalkozók Egyesülete a minap tartotta évi közgyűlését Cincinnati városában. Részlet az egyesület elnökének, Raoul Pinettenek beszámolójából. „Örömmel közölhetem Önökkel, hogy míg a létfenntartási költségek az utolsó tíz évben 51,3 százalékkal emelkedtek — a temetkezési költségek mindössze 32,1 százalékkal. Egyesületünk joggal büszke arra, hogy nem súlyosbítottuk mértéktelenül ügyfeleink helyzetét..."

Lehetett volna még súlyosabb is?

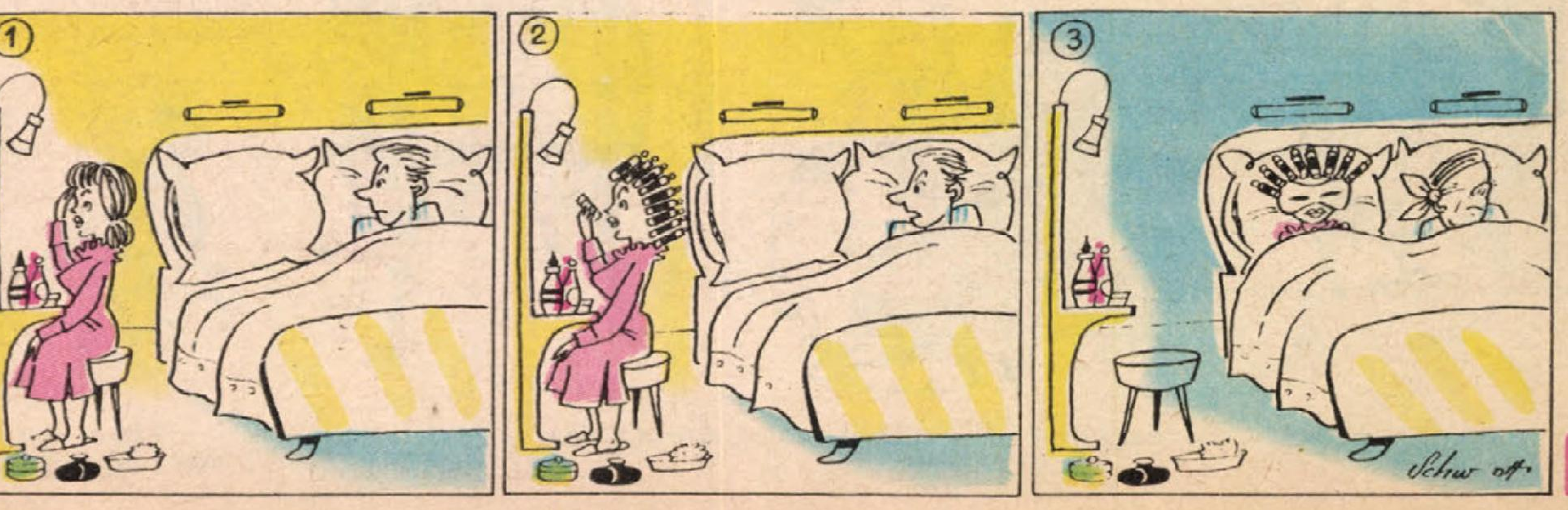
KIS ATKELŐHELY

FONTOS EMBER

ESTI TORTÚRA

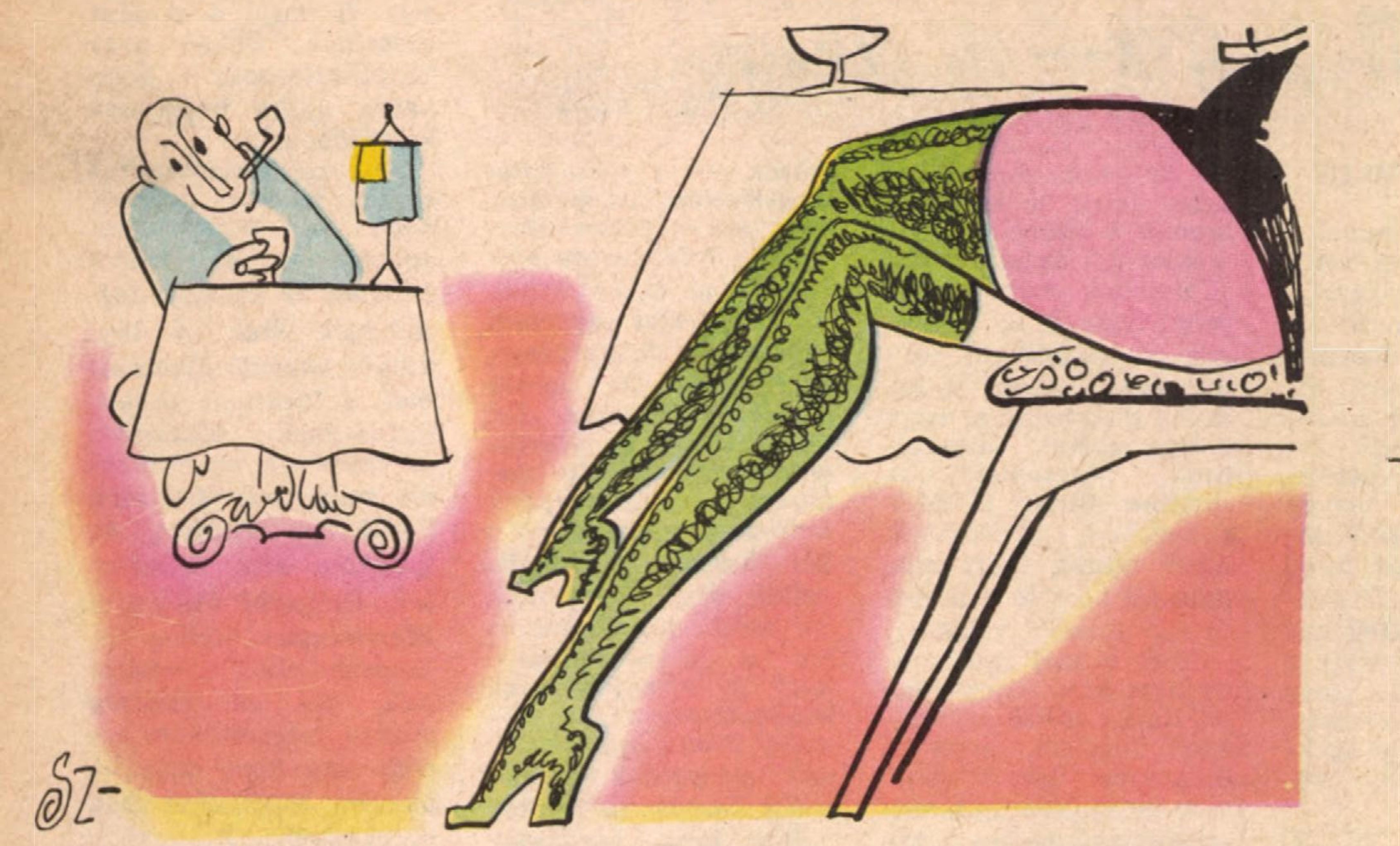

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

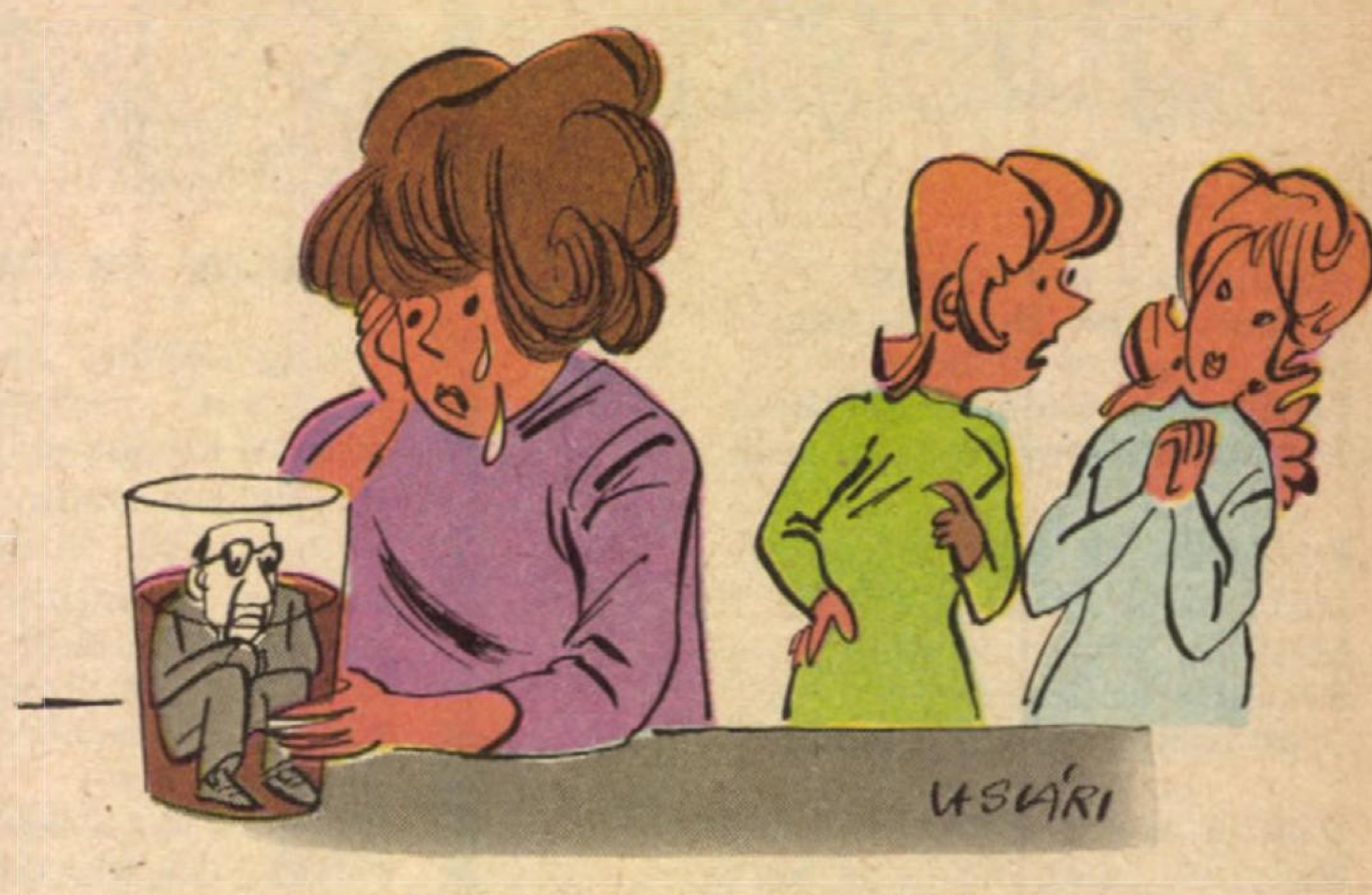
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-46 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

DRÁGÁK A DIVATCSIZMÁK

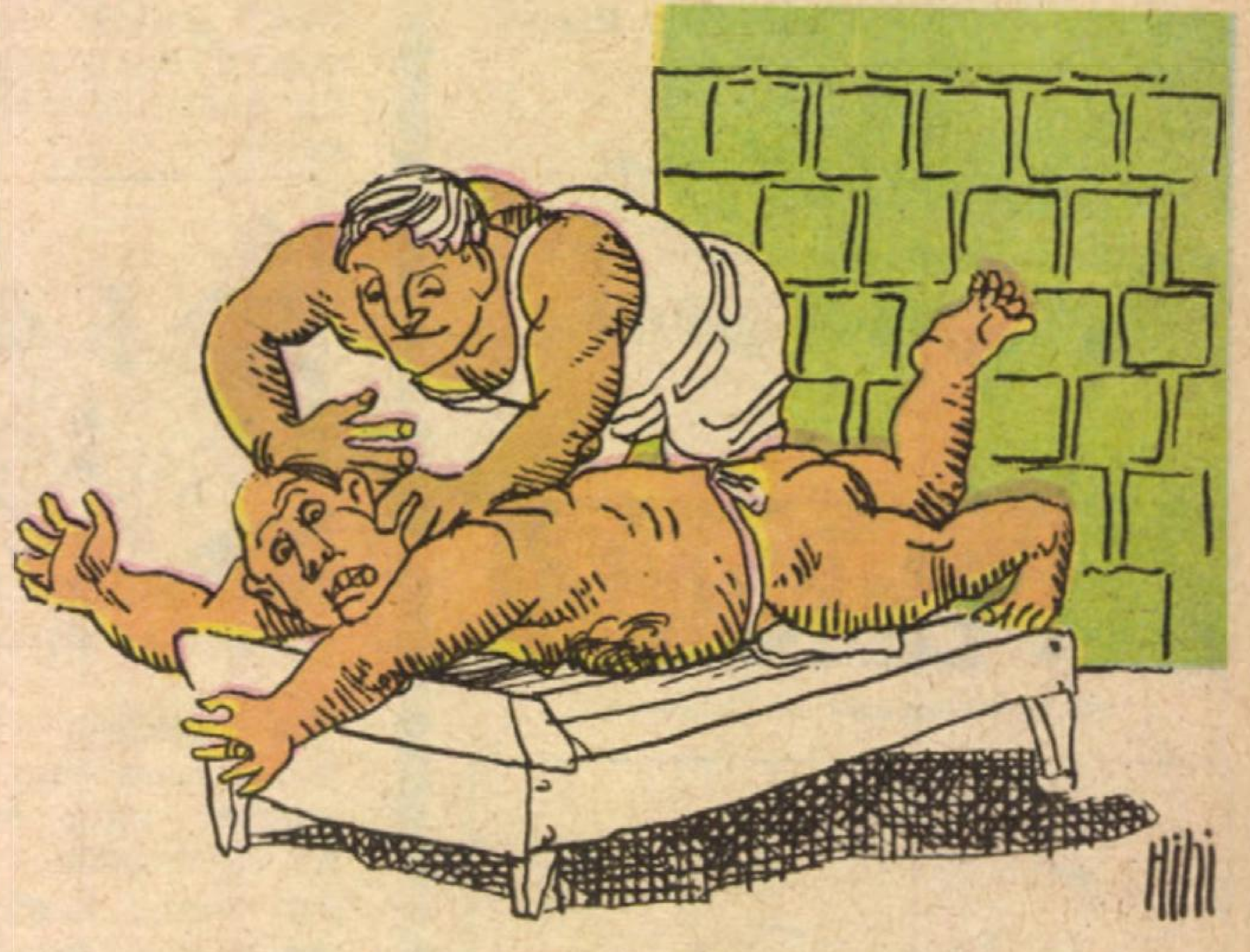

NŐI DOLGOK

– A férjével mérgezi az életét...

MASSZÁZS

– Egyezzünk ki döntetlenben...

Az osztrák totón hatalmas összeget nyert egy kedves ifjú hölgy. Amint a csekket kézbe kapta, földöntúli boldogsággal az arcán így kiáltott:

— Meg fog pukkadni az a csavargó!

Kisült, hogy három nappal előbb mondták ki a válását.

Len Dawson, a Kansas City Chiefs harmincnyolc éves játékosa óriási sprintet vágott ki a labdával. Lefutotta összes ellen-

felét és hatalmas gólt lőtt a denverieknek. Megkérdezték: honnét szedte öreg fejjel ezt a tőle merőben szokatlan sebességet?

— Ezek szorosan összefüggnek — mondta. —

tribün

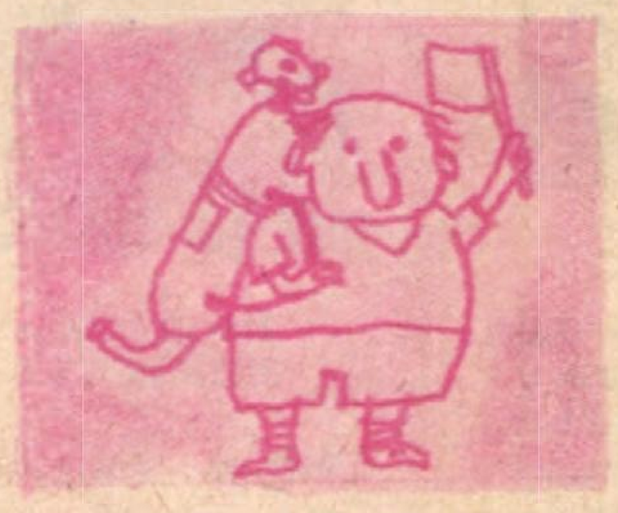
Ahogy múlnak az évek, egyre jobban és jobban félek a pályán. Kénytelen vagyok hát mindig gyorsabban és gyorsabban futni.

Lehet, hogy a mi játékosaink még mindig túlságosan fiatalok?

A Salernitata—Sanremese mérkőzés olyan magas hőfokon zajlott le, hogy az egyik partjelző — bizonyos Gastone Rapinelli — másodfokú égési sebeket szenvedett.

Rapinelli beintésein ugyanis annyira felbőszült egy szurkoló, hogy rakétát vágott a szerencsétlen partjelzőhöz. Rapinelli fekete nadrágja néhány másodpercig szikrázó, tarka csillagokat ontott, majd lángot fogott.

A szurkolót gyújtogatás vádjával állították bíróság elé.

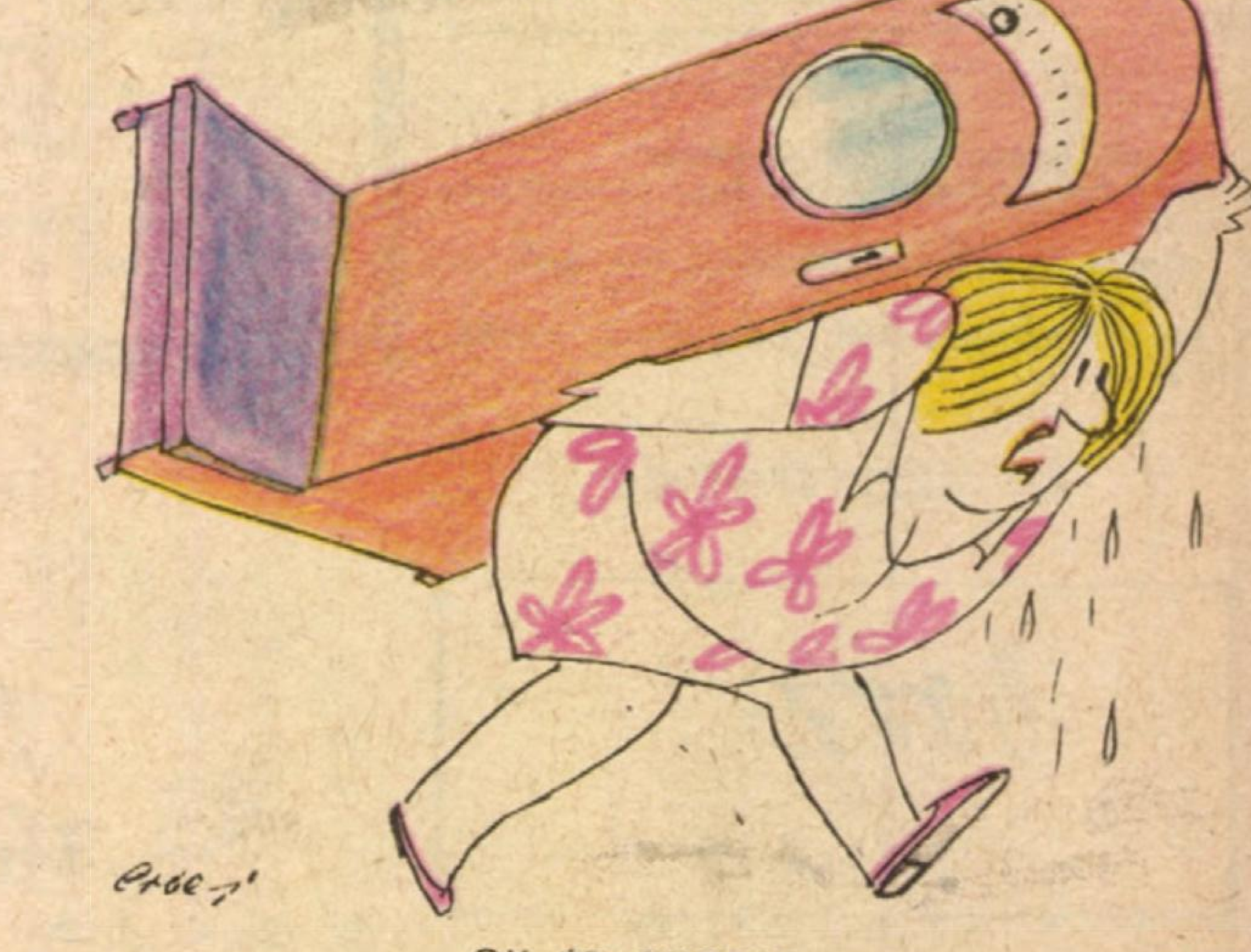

Alan Brown, a Washington Egyetem hallgatója, megnyert egy vetélkedőt. A díj egy repülőjegy volt Ohióba, az egyetemi rögbicsapat következő mérkőzésére. Fájó szívvel lemondott róla, aznapra előjegyzése volt a fogorvosnál. Amikor azonban megnyomta Dr. Mike Weyer rendelőjének csengőjét, csak a kis asszisztensnő nyitott ajtót.

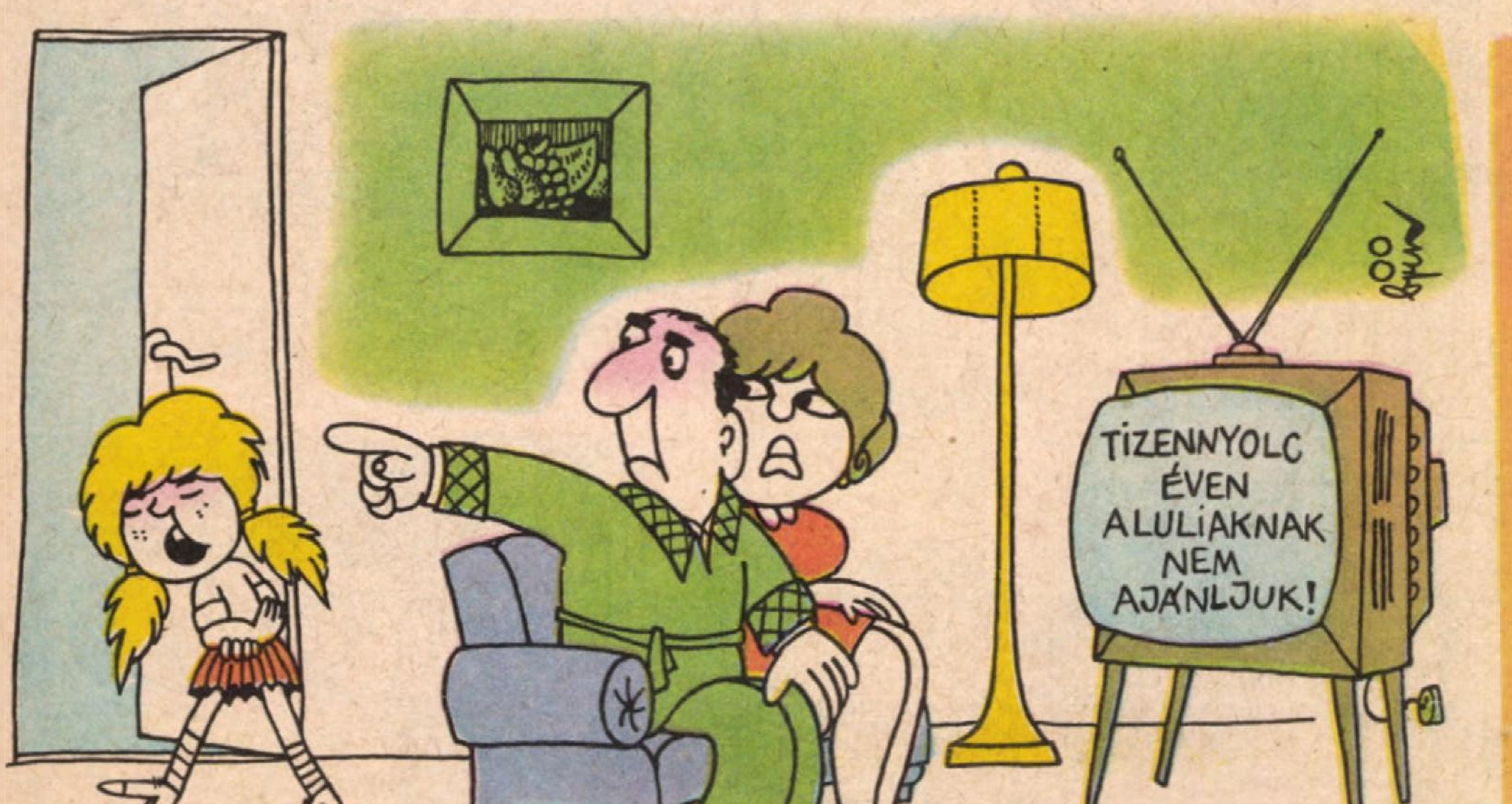
— A doktor úr nincs itthon — mondta. — Képzelje, akadt egy hely az ohiói gépen, fogta magát és elment a meccsre.

(p. p.)

ÁLDOZATOS FOGYÓKÚRA

TÖMEGKOMMUNIKÁCIÓ

– Nem baj, apu, úgyis elmesélik a többiek holnap az osztályban...

OK ÉS OKOZAT

– Nézze meg a grafikont, mennyire leesik a teljesítményem, amikor egy-egy ügyfél zavar!